

Са благословом
Његове Светости
Архиепископа пећког,
Митрополита београдско-карловачког
и Патријарха српског
Господина Господина ИРИНЕЈА

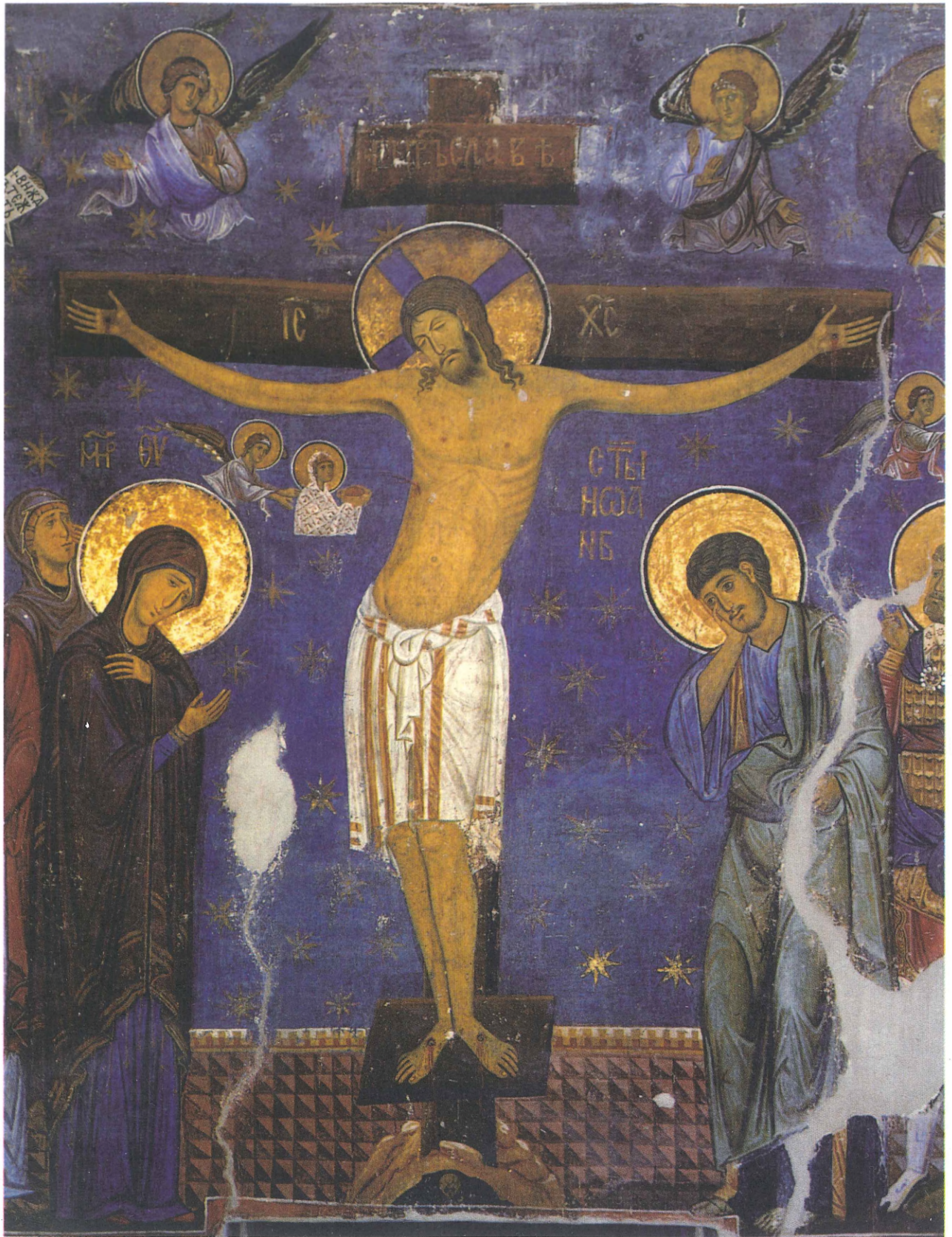
СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА СТАТИЈЕ

По Стевану Ст. Мокрању
у ноте ставио на црквенословенском и српском језику

**Протојереј-ставрофор
Мирко Павловић**

ИЗДАВАЧКА ФОНДАЦИЈА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
АРХИЕПИСКОПИЈЕ БЕОГРАДСКО-КАРЛОВАЧКЕ

Београд
2016

Распеће Господа Исуса Христа, фреска, манастир Студеница, 13. век

УВОДНА РЕЧ

Статије (грч.στάσεις – станице, застанци), су песме у којима се описује жалост и патња Пресвете Богородице због распећа и смрти њеног сина Господа Исуса Христа, али и патње које најављују Његово славно васкрсење. Певају се на јутрењу Велике суботе пред Христовим гробом, уз кађење и држање упаљених свећа, чиме се врши обред Његовог погребља. Статије су веће химнографске целине састављене од тропара који се комбинују са стиховима 118. псалма. Од укупно 176 стихова прва статија садржи 72 стиха, друга садржи од 73. до 131. стиха, а трећа од 131. до 176. стиха.

Мелографи српског црквеног појања, Гаврило Бољарић, Никола Тајшановић, као и Ненад Барачки, су у својим нотним зборницима представили три статије само почетним тропарима, док је Стеван Мокрањац у *Сѣраном ѿјенију* записао по пет тропара у свакој статисти. То указује да су се у Српској Православној Цркви статије најчешће кројиле. Научивши напамет почетне тропаре у статистијама – који су служили као узор – појци или свештеници би све остале тропаре певали на исту мелодију. Интегралан нотни запис статија сачинио је епископ Стефан Ластавица, као и свештеници Бранко Цвејић и Мирко Павловић. Разлог због којег се приступило штампању управо Павловићевих статистија је тај што се оне, захваљујући великом броју фотокопија овог рукописа, већ деценијама уназад певају у нашој цркви, док су Ластавичини и Цвејићеви записи истоимених песама недовољно познати.

Протојереј-ставрофор Мирко Павловић (1900-1977) је данас углавном познат као писац служби српским светитељима. Он је, међутим, деловао и као диригент, композитор и мелограф црквеног појања. Солидно музичко образовање стекао је у Богословији Светог Саве у Београду, као ђак Стефана Стојановића Мокрањца, које је целог живота употпуњавао. Његов најранији запис црквеног појања јесу управо статистије које је „по Мокрањцу ставио у ноте за један глас“ у Битољу 1928. године, највероватније за потребе тамошње Богословије у којој је предавао црквено појање и водио богословски хор. Дакле, на основу неколико тропара у статистијама које је Мокрањац записао Мирко Павловић је „скројио“ све тропаре. Што се тоналитета тиче, другу и трећу статистију је записао за секунду више у односу на Мокрањчев запис.

Заинтересован за већу употребу савременог српског језика на богослужењима овај угледни свештеник је у својим позним годинама на српском језику нотама записао *Плач Пресвете Богородице*, тј. канон на малом повечерју Великог петка (1968), статистије (1969), као и *Избор из великој ѿјања* (1971). Од осталих његових записа црквеног појања треба поменути *Бденије* на Велики четвртак и *Царске часове* Великог петка (црквенословенски језик). Ипак, већи део његове музичке заоставштине чине вишегласне композиције и хармонизације за мешовити, односно мушки хор, које су већином у рукопису. Један део својих нотних записа, укључујући и једногласне записе црквеног појања, Павловић је објавио самостално, у најскромнијем тиражу.

Нотни записи статистија проте Мирка Павловића, како на црквенословенском, тако и на српском језику, су јасни и прегледни, управо онакви какви су записи самог Стевана Мокрањца чији мелографски стил је Павловић подражавао. Ово издање садржи незнатне корекције у односу на оригиналан Павловићев текст. У статистијама на црквенословенском

језику корекције се пре свега односе на алтероване тонове чиме су избегнуте извесне мелодијске недоумице. Како би зборник био приступачан што већем броју појаца – од којих неки нису богослови – црквенословенски језик је исписан фонетском ћириличном транскрипцијом. Павловић, који је, како је речено, и сам био химнограф, успешно је препевао статије на савремени српски језик, мада тај рад није без мана. Његово настојање да превод доследно прати постојеће мелодије, односно Мокрањчеве мелодијске мотиве који су начињени према семантици црквенословенског језика, неизбежно је водило погрешној акцентуацији и немузикалној пулсацији у појединим тропарима. Како би се то избегло, неки тонови су изостављени, док су слогови у појединим речима прекомпоновани.

Прва и друга статија су у петом, док је трећа статија у трећем гласу који нема сличности са трећим гласом српског Осмогласника. Њиме су, међутим, записане и неке песме празничног појања као што су светилни. Специфичност мелодија у статијама српског напева указује на очигледан утицај грчке псалтике. У том смислу, другу статију не треба певати у дуру (као што је кроз хармонизацију ове статије сугерисао Мокрањац), већ у молу, саобразно петом гласу, чији је, према Павловићевом запису, основни тон (исон) е, а не г. Треба још напоменути да друга статија има две варијанте које се међусобно много не разликују. Војвођански мелографи (Барачки, Цвејић, Ластавица) су је записали онако како се она тамо певала, док је у централној и јужној Србији преовладала Мокрањчева варијанта, иста онаква какву су забележили Бољарић и Тајшановић.

Делатност протојереја-ставрофора Мирка Павловића у области црквеног појања, без сумње, има историјску вредност и представља аутентичан допринос очувању и неговању српског црквеног појања у 20. веку. Штампанем његових статија на црквенословенском, односно српском језику, одаје се признање за тај рад и – што је једнако важно – употпуњују наше црквене певнице новим нотним зборником.

Мр Предраг Ђоковић

СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА

НА ЈУТРЕЊУ

СТАТИЈЕ

НА ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКОМ ЈЕЗИКУ

Статија прва - глас 5.

Благословен јеси Господи научи мја оправданијем твојим.

Блажени непорочнии в пѹт, ходјашчи в закоње господњи.

1.¹

Жи - зањ во_ гро - бје по-ло-жил - сја_—
је - си Хри - - сте, — и ан - гел-ска-ја
во-ин - ства_— у-жа - са - ху - сја,
сниз-хо-жде - ни-је сла - вја - шче тво-је.

Блажени испитајѹшчии свидјенија јего, всјем сердцем взишчѹт его.

2.¹

Жи - во - те, — ка - ко_ у - ми-ра - је -
ши; — ка - ко и во гро - бје_—
о - би - та - је - ши; смер-ти же

цар - ство раз - ру - ша - је - ши, _____ и от
а - да мер - тви - ја воз - ста - вља - је - ши.

Не дјелајуччи во беззаконија, в путјех јего ходиша.

3.^I

Ве - ли - ча - јем тја И - су - се, Цар - - -
ју, _____ и чтем по - гре - бе - ни - је
и стра - да - - - - ни - ја _____ тво - ја,
и - ми - же спа - сал је - си нас от ис - тље - ни - ја.

Ти заповједал јеси заповједи твоја сохранили зјело.

4.^I

Мје - ри зем - љи _____ по - ло - жи - - -
виј, _____ в'ма - лом о - би - та -
је - ши И - су - се все - цар - - - - ју

гро - бје _____ днес, от _____ гро-бов мерт -
 ви - ја воз - ста - вља - јај.

Да би исправилисја пүтиє моји, сохрани ти оправданија твоја.

5.

И-су-се Хри-сте мој цар - ју _____ всјех, _____
 что ишч - ја к'су-шчим во а - - - дје _____
 при - шел је - - си; и - ли род
 от - рје - ши - ти че - ло - вје - че - скиј.

Тогда не постижүсја, вњегда призрјети ми на всја заповједи твоја.

6.

Вла-ди-ка всјех зрит - сја мер - - -
 тав, _____ и во гро - бје но - вјем
 по - - - ла - га - јет - сја,
 ис - то - шчи - - виј гро - би мер - твих.

Исповјемсја тебје в правости сердца, вњегда научитимисја
судбам правди твојеја.

7.

Жи - во - те __ во __ гро - бје по - ло - жил -
сја __ је - си Хри - - - сте, __
и смер - ти - ју тво - је - ју __ смерт __
по - гу - бил __ је - си, и ис - то -
чил __ је - си ми - ро - ви жи - зањ.

Оправданија твоја сохрани, не остави мене до зјела.

8.

Со зло - дје - и ја - ко __ зло - дјеј __
Хри - сте __ вмије - нил - сја је - си,
о - прав - да - ја нас __ всјех, от зло -
дјеј - ства древно - го за - пи - на - те - ља.

**В чeсом испрaвит јуњeјшиј пүт свој, вњeгдa сохрaнити
слoвeсa твојa.**

9. Кра - сниј до - бро - то - ју, па - - че
 всјех__ че - ло - вјек, ја - ко__ без - зра - чен
 мер - тав__ јав - ља - - јет - сја, _____
 је - сте - - - ство у - кра - си - виј всјех.

**Бсјем сeрдцeм моим взиcкaх тeбe, нe отрини мeнe от
зaпoвјeдeј твојих.**

10. Ад ка - ко стер - пит, Спа - се, _____ при - ше -
 стви - је тво - - - је; _____ а не__ па - че
 бо - љез - ну - јет__ о - мра - ча - јем,
 бли - ста - ни - ја свје - та тво - је - го за -
 ре - ју__ о - сље - пљен.

В сердије мојем скрих словеса твоја, јако да не согрјешу тебје.

11!

И - су - се слад-киј мој, и спа-си-тељ - ниј
 свје - - - те, _____ во гро - бје ка-ко
 тем - - - њем скрил - сја _____ је - си;
 о не - ска - за - на - го и не - из - ре -
 че - на - го тер - пје - ни - - - - ја.

Благословен јеси Господи, научи мја оправданијем твојим.

12!

Не-до-у-мје-ва - јет _____ и јес-те - ство
 ум - но - је, _____ и _____ мно-же - ство
 без-пло - - - тно-је _____ Хри - сте, та - ин -
 ства не - ска-за - на - го, _____ и не-из-ре -
 че-на-го тво - је - го по-гре - бе-ни - ја.

Ўстнама мојима возвјестих всја сүдби ўст твојих.

13.

О чу-дес стра-шних! О ве-шчеј но - -

вих, _____ ди-ха - ни-ја мо-је-го по - да-тељ,

без - ди - - - ха - нен но - сит - сја,

по-гре - ба-јем ру - ка - ма Јо-си - фо - ви - ма.

На пүти свидјениј твојих насладихсја, јако о всјаком богатствје.

14.

И во гроб за - шел _____ је - си, _____

и ње - дар, Хри-сте, _____ о - те - че -

ских, ни - ка - ко - же от - лу - чил - сја је -

- - си: _____ си - је стра - но - је

и пре-слав-но - је куп - но.

В заповједах твојих поглумљасја и уразумјеју пути твоја.

15.

И-сти-ниј не-бе-се и зем - љи цар - -
 ју, _____ а-шче и во гро - бје ма-љеј -
 шем за - кљу - чил - сја_ је - си,
 по-знал-сја је - си всеј_ тва-ри_ И - су - се.

Во оправданих твојих поучјасја, не забуду словес твојих.

16.

Те-бје по - ло-же-ну во гро-бје со-зда-те - љу
 Хри - - - сте, _____ ад - ска-ја под-ви-за -
 ша - сја _____ ос - но - ва-ни - ја, и_
 гро-би от-вер-зо - ша-сја че - ло-вје - ков.

Воздажд раву твојему, живи мја, и сохрани словеса твоја.

17.

Зем - љу со-дер - жај дла - ни - ју, _____
 у - мер-швљен пло - ти - ју под зем-ље - ју _____
 ни - - - ње _____ со - дер - жит - сја,
 мер-тви - ја из - бав-ља - - - ја а - до - ва
 со-дер - жа - ни - ја.

Откри очи моји, и разумјеју чудеса от закона твојега.

18.

Из ис-тље-ни-ја воз-шел је-си, жи-во - те
 Спа - се _____ мој, _____ те-бје у-мер-шу и
 к'мерт - - - - вим _____ при - шед - шу,
 и сло-мив - шу а - до-ви _____ ве - ре - и.

Пришлец аз јесам на земљи, не скриј от мене заповједи твоја.

19!

Ја-ко-же свје-та__ свје-тил - - - ник,____
 ни-ње плот Бо-жи-ја, под зем-љу ја - ко
 под спуд__ кри - јет - сја, и от-го -
 ња-јет су - шчу-ју во____ а - дје__ тму.

Возљуби душа моја возжелати судби твоја на всјакоје времја.

20!

Ум-них сте-ка-јет-сја во-ин - став мно -
 же - ство____ со__ Јо-си-фом и____
 ____ Ни-ко - ди - мом, по - греб-сти тја
 нев-мје-сти - ма-го во гро - бје__ ма - ље.

**Запретил јеси гордим, прокљати уклањајушчинеја от
заповједеј твојих.**

21.

У - мерш-вљен во - ље - ју, и по-ло - жен
под зем - ље - ју, _____ жи-зно - точ -
не_ И - су - се _____ мој, о-жи - вил је - си
у-мерш-вље - на мја пре-ступ-ље-ни - јем гор-ким.

**Отими от мене понос и уничиженије, јако свидјениј твојих
взисках.**

22.

Из-мје - ња-ше-сја всја твар стра-сти - ју
тво - је - ју, _____ всја бо те - бје
Сло - - - ве _____ со - стра - да - ху,
со-дер-жи - те-ља тја вје - ду - шче _____ всјех.

Ибо сједоша књижи, и на мја клеветашу: раб же твој
гаумљашесја во оправданиих твојих.

23.

Жи-во-та ка-мен во чере - вје при - - -
 јем _____ ад _____ все - - - ја - дец _____
 из - бле - ва, от вје-ка ја - же по-гло -
 ти _____ мерт - ви - ја.

Ибо свидјенија твоја поученије моје јест, и совјети моји
оправданија твоја.

24.

Во гро - бје нов-је по-ло-жил-сја је - си
 Хри - - - сте, _____ и јес-те-ство че-ло -
 вје - че-ско-је _____ об - но - вил је -
 си, вос-крес бо-го-љеп - но _____ из мер-твих.

Приле земљи душа моја, живи мја по словеси твојему.

25.^I

На зем-љу_ сшел је-си, да спа-се - ши
 А - да - ма, _____ и на_ зем-љи не об -
 рјет _____ се - го _____ Вла - ди - ко,
 да - же до а - да сниз-шел је - си ишч - јај.

Пути моја возвјестих, и услишал мја јеси, научи мја оправданијем твојим.

26.^I

Со - тра - се - сја стра - хом, Сло - ве,
 всја _____ зем - ља, _____ и _____ де - - -
 ни - ца _____ лу - чи _____ скри, ве - ли -
 чај - ше - му в'зем - љи со - кро - вен - но - му
 тво - је - му _____ свје - ту.

Пути оправданиј твојих вразуми ми, и поглумљујеја
в чудесјех твојих.

27^I

Ја - ко че - ло-вјек у - бо у - ми - ра - је - ши
во - ље - ју Спа - - - се, _____ ја - ко
Бог же смерт - ни - ја во - ста - вил _____
је - си _____ от _____ гро - - - бов, и
глу - би - - - ни грје - хов - ни - ја.

Воздрема дүша моја от үнинија, үтверди мја в словесјех твојих.

28^I

Сле-зо-точ-на-ја ри-да - ни - ја, _____
на те-бе чи-ста - ја ма - тер - ски о _____
И - су - се, на-кра - пља - ју-шчи во - пи -
ја - ше: ка-ко по-гре-бу _____ тја _____ си - - не;

Пут неправди отстави от мене и законом твојим помилуј мја.

29.

Ја - ко - же пше - ни - чо - је зер - но, за - шед

в'ње - дра зем - на - ја, _____ мно - го - перст - ниј

воз - - - дал _____ је - си _____ клас, воз - ста -

вив че - ло - вје - ки, ја - же от _____ А - да - ма.

Пут истини изволах, и судби твоја не завих.

30.

Под зем - ље - ју скрил - сја је - си ја - ко

солн - це ни - - - ње, _____ и но -

шчи - ју смерт - но - ју по - - - кро - вен _____

бил је - си: но воз - си - - - јај

свјет - љеј - ше Спа - се.

Приљепи сја свидјенијем твојим, Господи, не посрами ме.

31.
 Ја - ко же_ сол - неч - ниј круг, лу - на,

 Спа - се, со - кри - ва - - - - јет,

 и те - бе _____ ни - ње гроб _____ скри, скон -

 чав - ша - го - сја смерт - ти - ју плот - ски.

Пут заповједеј твојих текох, јегда, разшири јеси срце моје.

32.
 Жи - вот смер - ти в'ку - си - виј Хри -

 - - стос, _____ от _____ смер - ти _____ смерт -

 - - ни - ја _____ сво - бо - - - ди,

 и всјем ни - ње да - ру - јет жи - вот.

Законоположи мње Господи пут оправданиј твојих и взишћу
и вину.

33.

У-мер-швље-на древ-ље А - да - ма за -

ВИСТ - но _____ ВОЗ - во - ди - ши жи - во - ту

у-мер - швље - ни - јем_ тво - јим,

но-виј_ Спа-се, во пло - ти јав-љеј - сја А - дам.

Бразуми мја, и испитају закон твој, и сохраниу и всејем
сердцем мојим.

34.

Ум - нии тја чи - - - ни, _____

про-стер - та мер-тва зрја-шче нас ра - ди,

у - жа - са - ху - сја, по - кри -

ва - је - ми кри - ли Спа - се.

Настави мја на стезју заповједеј твојих, јако твју восхотјех.

35.

Сњем тја Сло-ве от_ дре - ва мер - - -
 тва, _____ во_ гро-бје Јо - сиф _____
 ни - ње _____ по - ло - жи, но во -
 ста-ни спа-са - јај _____ всја _____ ја-ко _____ Бог.

Приклони сердце моје во свидјенија твоја, а не в лихоимство.

36.

Ан - гел-ска-ја, Спа - се, ра - дост
 бив, _____ ни-ње и пе - ча - ли _____ сим
 бил _____ је - си _____ ви - но - вен,
 ви-дим пло - ти - ју без-ди-ха - нен мер - тав.

Отврати очи моји, јеже не видјети сүјети, в пути твојем
живи мја.

37.
 Воз-не-сал-сја је - си на дре - - -
 вје, _____ и жи - ву-шчи-ја че - ло -
 вје - ки; _____ со - воз - но - си - ши;
 под зем - ље - ју же _____ бив, ле - жа-шчи - ја
 под ње - ју вос-кре - ша - је - ши.

Постави раву твојему слово твоје в страх твој.

38.
 Ја - ко - же лев, Спа - се, ус - нув пло -
 ти - ју, _____ ја - ко _____ ње - киј ски - мен
 мер - - - тав _____ во - ста - је - ши,
 от - ло - - - жив ста - рост плот-ску - ју.

Отими поношеније моје, јеже непшчевах, јако судби твоја благи.

39!

В'ре-бра про - бо-ден бил_ је-си, реб-ро
 взе - миј А - дам - ље, _____ от ње - го-же
 Е - - - ву_ соз - дал је - си, и ис -
 то-чил је-си то - ки чис - ти-тељ-ни - ја.

Се возжелах заповједи твоја, в правдје твојеј живи мја.

40!

Тај - но_ у - бо дров - ље жрет - сја
 аг - - - нец: _____ Ти же јав-је_
 жрен _____ бив не - зло - би - ве,
 всју твар о - чи-стил је - си, Спа - се.

И да приидет на мја милост твоја Господи, спасеније твоје по словеси твојем.

41.^I

Кто из - ре - чет об - раз страш - ниј во
и - сти - ну но - - - виј;
вла - ди - че - ству - јај бо тва - ри - ју,
днес страст при - јем - љет, и
у - ми - ра - јет нас ра - ди.

И отвјешчају поношајущим ми слово, јако уповах на словеса твоја.

42.^I

Жи - во - та со - кро - ви - шче, ка - ко зрит - сја
мерт - - - виј; у - жа - са - ју - шче - сја
ан - - ге - ли взи - ва - ху: ка - ко
же во гро - бје за - кљу - ча - јет - сја Бог.

И не отими от уст мојих словесе истинна до зјела,
јакo на судби твоја уповах.

43. Musical notation for song 43, consisting of five staves of music in a key with two flats and a common time signature. The lyrics are written below the notes.

Ко-пи-јем про-бо-ден-на-го Спа-се из
реб - ра тво - је - го, _____ жи-вот жи-вот-том
из жи-во-та спас-ша-го мја _____ ис - ка -
па - је - ши, и жи - ви - ши мја_ с'њим.

И сохрaњу закон твој вину во вјек, и во вјек вјeka.

44. Musical notation for song 44, consisting of five staves of music in a key with two flats and a common time signature. The lyrics are written below the notes.

Рас-прос-терт на дре - вје, соб-рал је - си
че - ло-вје - - - ки: _____ в'реб - - -
ра_ же _____ про - бо - ден, жи - во -
точ - но - је всјем о - ста - вље - ни - је
ис-то-ча - је - ши, И - су - се.

И хождах в широтје, јако заповједи твоја взисках.

45.

Бла-го-об - раз-ниј Спа-се, о-бра-зу - јет
стра - - - шно, и по - гре-ба-јет
тја ја - ко мер - тва бла - го - -
о - браз - но, и у - жа - са - јет - сја
тво - је - го о - бра - за стра - шна - го.

И глаголах о свидјениих твојих пред цари, и не стидјахся.

46.

Под зем - ље-ју хо - тје-ни - јем низ-шед
ја - ко мер - - - тав, воз - во-ди-ши
от зем - љи к'не - бе - сним,
от - ту-ду пад - ши - ја, И - су - се.

И поучахсја в заповједах твојих, јаже возмучих зјело.

47.

А - шче и — мер-тав ви-дјен бил је - си,
но — жи - виј ја - ко Бог, — — — — — воз - во -
ди-ши от — — — — — зем - љи — — — — — к'не - бе -
сним, от - ту-ду пад - ши-ја, — — — — — И - су-се.

И воздвигох рѹце моји к заповједам твојим, јаже возмучих.

48.

А - шче и — мер-тав вид-јен бил је - си,
но — жи - виј ја - — — — — — ко — — — — — Бог, — — — — —
у - мер - швље - нни-ја че - ло - вје - ки — — — — —
о - жи - вил је - си, мо - је - го
у - мер - твив у - мер - тви - те - ља.

И глумљахја во оправданих твојих.

49.

О ра-до-сти о-ни-ја! О мно-ги - ја
 сла - до - сти! Их - же во
 а - дје на - пол - нил је - си,
 во днах мрач - них свјет - воз - си - јав.

**Помјани словеса твоја раву твојему, ихже упованије
 дал ми јеси.**

50.

По-кла - ња - ју - сја стр - сти, вос-пје - ва - ју
 по - гре - бе - ни - је, ве - ли -
 ча - ју тво - ју дер - жа - ву че - - - ло -
 вје - ко - љуп - че, и - ми - же сво - бо -
 дих - сја стра - стеј тље - твор - них.

То мја љтјеши во смиренни мојем, јако слово твоје живи мја.

51. На тја меч, об - на - жи - сја Хри

 сте, и меч крје-пка-го у - бо

 при - туп - ља - јет - сја, и меч

 же о - бра - шча - јет - сја Е - дем - скиј.

Горди законопреступоваху до зјела, от закона же твојего не љклонихсја.

52. Аг - ни - ца а - ган - ца зрја - шчи в'за - ко -

 ље - ни - и, о - стри - јем про - бо -

 да - - - је - ма ри - да - ше,

 СПО - ДВИГ - ШИ И СТА - ДО ВО - ПИ - ТИ.

Помјануџ судби твоја от вјека Господи, и ѹтјешихсја.

53.
 А-шче и во гро - бје__ по - гре - ба -

 је - ши - сја, _____ а - шче и _____ во__

 ад и - де - ши, но и гро - би ис -

 то - шчил__ је - си, _____ и__ ад

 об - на - жил је - си Хри - сте.

Печал пријат мја от грјешник, остављајушчиџ закон твој.

54.
 Во - ље - ју сниз - шел је - си Спа - се__ под

 зем - - - љу, _____ у - мер - швљен - ни - ја

 че - ло - вје - ки__ о - жи - вил је -

 си, и воз - вел је - си во__ сла - вје От - чеј.

Пјета вјаху мње оправданија твоја на мјестје
пришелствија мојега.

55!

Тро - и - ци је - дин во пло - - -
ти _____ нас ра - ди по - нос - ну - - -
ју _____ пре - тер - пје _____ смерт, у - жа - са -
јет - сја же солн - це, и тре - пе - шчет зем - ља.

Помјанух в ношчи имја твоје Господи, и сохраних закон твој.

56!

Ја - ко от ис - точ - ни - ка гор -
ка - го, _____ Ју - до - ва ко - ље - на _____
из - ча - ди - ја в'ро - - - вје _____ по -
ло - жи - ша пи - та - те - ља
ман - но - дав - ца, _____ И - су - са.

Сеј вист мње, јако оправданиј твојих взисках.

57.^I

Су-ди-ја ја-ко су-дим пред Пи-ла-том
 су-ди-је - ју, и _____ пред - ста, _____ и
 смер - ти-ју не-пра-вед-но - - ју_ о -
 су - жден _____ бист, дре - - вом крест-ним.

Част моја јеси Господи, рјех сохранили закон твој.

58.^I

Гор-диј И - зра - и - љу, у - биј - стве - ниј
 љу - ди - је, _____ что по-стра-дав-ше,
 Ва-ра - - - ву_ сво - бо - ди - сте,
 и Спа - са пре - да - сте кре-сту;

Помолих сја лицу твојему свјем срдцем мојим, помиљуј мја по словеси твојему.

59. Ру-ко-ју тво - је - ју со-зда-виј А-да - ма

 от _____ зем - љи, _____ то-го ра-ди Је-сте -

 ством бил _____ је - си _____ че - ло - вјек,

 и рас-пјал-сја је-си во - ље-ју _____ тво-је - ју.

Помислих пути твоја, и возвратих нозје моји во свидјенија твоја.

60. По-слу-шав Сло-ве От - ца тво - је -

 го, _____ да - же до а - да _____ љу - та -

 го _____ со - шел је - си, и вос -

 кре - сил је - си род че - ло - вје - че - скиј.

Ўготовихся и не смүтихся, сохрани ти заповѣди твоја.

61. У - ви мње свје-те ми - ра, у - ви мње
 свје - те__ мој, _____ И - су - се мој воз -
 же - ље - ниј, во - - - пи - ја - шче
 дје - ва, ри - да - ју - шчи гор - ко_взи - ва - ше.

Ўжја грѣшник објазашасја мње, и закона твоего не забих.

62. За - вист - љи - вии, у - биј - стве - нии, и
 гор - дии љу - ди - је, _____ по - ње__
 пла - шча - ни - ци и су - - - дар - ја____
 са - ма - го да стид - јат - - - сја
 вос - крес - шу Хри - сту.

Полуношчи востах, исповједатисја тебје о судбах
правди твојеја.

63.
При-ди_ у - бо сквер - ниј у - биј - це

у - че-ни - че, _____ и нрав зло-би

тво - је - ја_ по - ка - жи _____ ми,

им-же бил _____ је-си пре-да - тељ Хри - стов.

Причастник аз јесам всјем војашчимсја тебје и хранашчим
заповједи твоја.

64.
Ја - ко че - ло - вје - ко - љу - бив ње - кто

при - твор-ја - је-ши - сја, _____ бу - је

и сље - пе все-гу - би - тељ - - - њеј -

шиј, _____ не - вјер - ниј, ми - ро про -

да - виј _____ на цје - ње.

Милости твојеја Господи исполн земаља, оправданијем твојим научи мја.

65.

Не-бес-на-го ми - ра ку-ју им-јел је-си
 цје - ну мно - го-цје - на - го:
 ко-је при-јал је-си про-ти - - - во -
 до - стој - но - је; не-ис-тов-ство об -
 рјел је - си про-кљат - јеј-ши са - та - но.

Благост сотвориј јеси с рабом твојим Господи, по словеси твојему.

66.

А-шче ниш-че-љу-бец је-си, и о мир -
 је пе - ча - лу-је - ши ис-то -
 шча - је-мом во о-чи - шче - - -
 ни - је ду - ши, ка - ко на
 злат-је про-да - је-ши свје - то-зар-на;

Благости, и наказанију, и разуму научи мја, јако заповједем твојим вјеровах.

67¹

О Бо-жиј Сло - ве! О ра - до - сте
мо - - - ја! Ка - ко пре -
тер-пљу три - днев - но - је тво - је по -
гре - бе - ни - је; ни - ње тер - за -
ју - сја у - тро - бо - ју ма - тер - ски.

Прежде даже не смиритимисја, аз прегрјеших, сего ради слово твоје сохраних.

68¹

Кто даст ми во - ду и слез ис - точ -
ни - ки, бо - го - не - вје - стна -
ја дје - ва взи - ва - ше,
да вос - пла - чу слад - ка - го ми И - су - са;

Благ јеси ти Господи, и благостију твојеју научи мја
оправданијем твојим.

69. Musical notation for song 69, consisting of five staves of music in a G minor key signature. The lyrics are written below the notes.

О го - ри и хол - ми, и че - ло - вје - ков
мно - же - ства _____ вос - пла - чи -
те - сја и всја ри - - - дај - те _____
со _____ мно - ју, Бо - га ва - ше - го _____
Ма - те - ри - ју!

Умножисја на мја неправда гордих, аз же всјем сердцем
мојим испитају заповједи твоја.

70. Musical notation for song 70, consisting of four staves of music in a G minor key signature. The lyrics are written below the notes.

Ко - гда ви - жду тја, Спа - се, без - љет -
на - го свје - - - та _____ ра - дост и
сла - дост _____ серд - ца _____ мо - је - го;
дје - ва гор - ко во - пи - ја - ше.

Усирисја јако млеко сердце их, аз же закону твојему поучихсја.

71^I

А - шче и ја - ко ка - мен, Спа - - -
се, _____ кра - је - сје - ко - миј ти при - јал
је - - - си _____ сје - че - ни - је,
но ис - то - чил је - си жи - ву - ју стру - - -
ју, _____ ја - ко ис - точ - ник _____ сиј жи - зни.

Благо мње, јако смирил мја јеси, јако да научу сја
оправданијем твојим.

72^I

Ја - ко от ис - точ - ни - ка је - ди - на - го
су - гу - бо - ју рје - - ко - ју, _____
реб - ром тво - јим из - ли - ва - ју - шчим на - - -
па - ја - - ју - шче - сја, без - смерт -
ну - ју при - о - брје - та - јем _____ жи - зањ.

Благ миње закон њст твојиџ, паче тисјашч злата и сребра.

73.^I

Во - ље - ју ја - вил - сја је - си, Сло - ве,
 во гро - бје мер - - - тав,
 но жи - ве - ши, и че - ло - вје - ки, ја - ко -
 же _____ пред - ре - кал_ је - си,
 во - скре - се - ни - јем тво - јим Спа - се мој,
 воз - дви - за - је - ши.

Слава Отцу и Сину и Свјатому Духу,

74.^I

Вос - пје - ва - јем, Сло - ве Те - бе, всјех Бо -
 - га, _____ со От - цем и Свја - - -
 тим тво - јим_ Ду - хом, и_ сла - вим
 бо - же - стве - но - је тво - је по - гре - бе - ни - је.

И ниње и присно и во вјеки вјеков, амин.

75¹

Бла-жим тја Бо - го - ро - ди - це чи -
ста - ја, _____ и по - чи - та - јем
три - днев - но - је _____ по - гре -
бе - ни - је Си - на _____ тво - је - го, и
Бо - га на - ше - го вјер - но.

И опет ПРВИ ТРОПАР ова хора заједно

1¹

Жи - зањ во _____ гро - бје по - ло - жил - сја _____
је - си Хри - - - сте, _____ и ан - гел - ска - ја
во - ин - ства _____ у - жа - са - ху - сја,
сниз - хо - жде - ни - је сла - вја - шче тво - је.

Затим мала јектенија, па возглас овај:

Јако благословија имја твоје, и прославија царство твоје, ...

Статија друга, глас 5.

1. II

До - стој - но јест ве - ли - ча - ти тја
жи - зно - дав - ца, на кре - стје ру -
цје про - стер - ша - го, и со - круш -
ша - го дер - жа - ву — вра - жи - - ју.

*Руцје твоји сотвористје мја, и создасте мја; вразуми мја,
и научусја заповједем твојим.*

2. II

До - стој - но јест ве - ли - ча - ти тја
всјех зи - жди - те - ља; тво - и - ми бо стра -
дањ - ми и - ма - ми — без - стра - сти - је,
из - ба - ваљ - ше - сја — тље - ни - ја.

Бојашчиисја тебе узрјат мја и возвеселатсја, јако на словеса твоја уповах.

3. ^П

У - жа - се - сја зем - ља и солн - це,
 Спа - се, скри - сја, те - бје не - ве -
 чер - ње - му - свје - ту, Хри - сте, за -
 шед - шу во - гро - бје - плот - ски.

Разумјех Господи, јако правда судби твоја, и воистину смирил мја јеси.

4. ^П

У - снул - је - си, Хри - сте, је - сте - ствен - но -
 жи - вот - ним сном во гро - бје, и от тјаж -
 ка - го сна грје - хов - на - го воз - дви - гал
 је - си род че - ло - вје - че - скиј.

Буди же милост твоја, да утјешит мја по словеси
твојемү раву твојемү.

5. II

Je - ди - на жен, кро - мје бо - ље - зњеј ро - дих
тја ча - - до, бо - љез - ни же - ни - ње
тер - пљу стра - сти - ју - тво - је - - - ју
не - стер - пи - ми - ја, гла - го - ља - ше -
чи - ста - ја.

Да приидүт мње шчедроти твоја, и жив бүдү, јако закон
твој поүченије моје јест.

6. II

Го - рје - тја Спа - се, не - раз - лу - чно со
От - цем су - - шча, до - ље же - мер - тва
про - стер - та - на - зем - љи, у - жа - са -
јут - сја зрја - шче се - ра - фи - ми.

Да постидјатсја горди, јако неправедно безаконоваша
на мја, аз же поглаумљусја в заповједјех твојих.

7. II

Раз-ди-ра - јет-сја цер-ков-на-ја за - вје - са,
тво-им__ рас - пја - ти - јем, по - кри - ва - јут
свје - ти - ла__ Сло - ве свјет, те - бје
скрив - шу - сја солн-цу__ под зем - љу.

Да обрaтјат мја бојашчисја тебје, и вједјашчии свидјенија твоја.

8. II

Зем-љи__ из - на - ча - ла је - ди - њем ма - ни -
јем__ во-дру-зи - виј круг, без - ди - ха - нен
ја-ко че-ло-вјек зај - де__ под зем - љу:
у-жа-сни - сја вид-је-ни - јем не - бо.

Буди сердце моје непорочно во оправданих твојих, јако да не постижусја.

9.

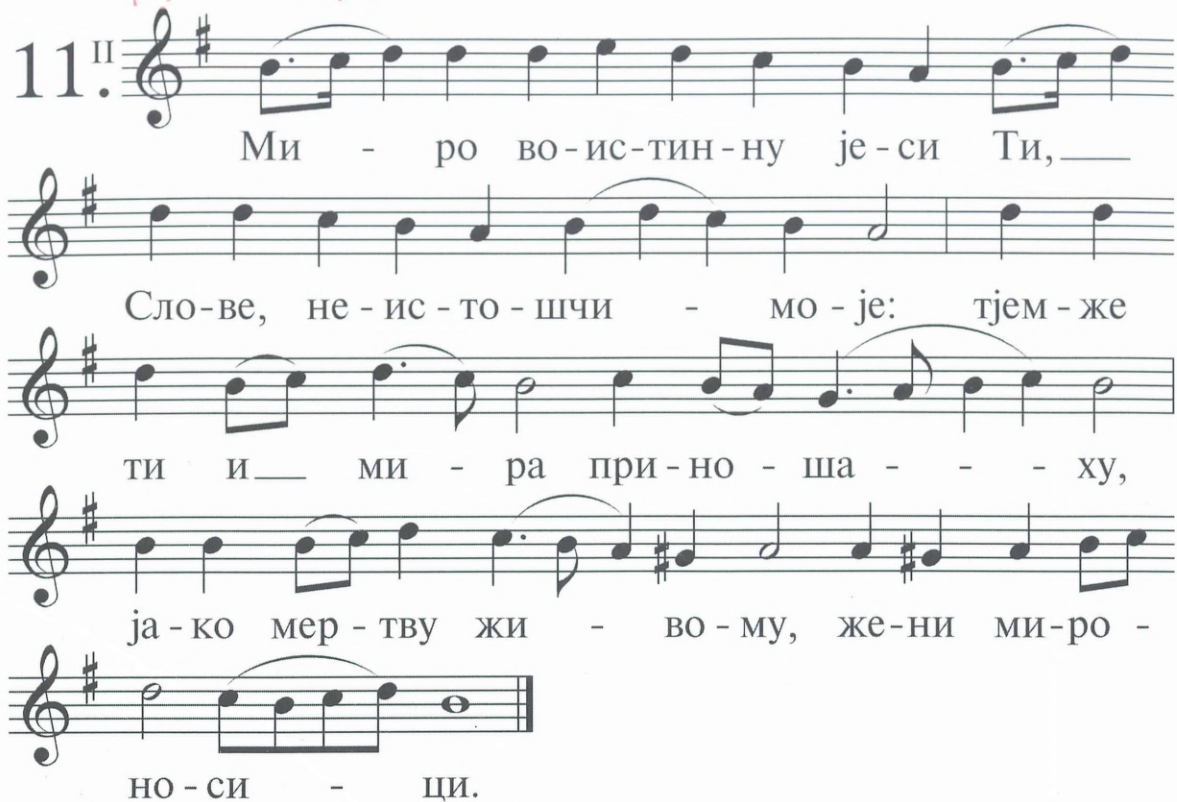
За - шел — је - си под зем-љу, ру - ко - ју
 тво - је - ју соз - да - виј че - ло - вје - ка,
 да воз - двиг - не - ши от па - де - ни - ја
 со - бо - ри че - ло - вје - че - ски - ја
 все - сил - но - ју дер - жа - во - ју.

Исчезајет во спасеније твоје душа моја, на словеса твоја уповах.

10.

Плач — свја - шче - ниј прии - ди - те вос - по -
 јим — Хри - сту — у - мер - ше - му, ја - ко —
 древ - ље же - ни ми - ро - но - си - ци, да и
 ра - дуј - сја у - сли - шим с'њи - ми.

Исчезоша очи моји в слово твоје, глагољушче: кога
утјешиси мја;

11.

Ми - ро во - ис - тин - ну је - си Ти, —
Сло - ве, не - ис - то - шчи - мо - је: тјем - же
ти и — ми - ра при - но - ша - - - ху,
ја - ко мер - тву жи - во - му, же - ни ми - ро -
но - си - ци.

Зађе вих јако мјех на слање, оправданиј твојих не завиҳ.

12.

А - до - ва у - бо — по - гре - бен цар -
стви - ја — Хри - сте со - кру - ша - - - је - ши,
смер - ти - ју же — смерт у - мер - швља -
је - ши, и тље - ни - ја сво - бо - жда - - -
је - ши зем - но - род - ни - ја.

Колико јест дњеј рава твојејо; кога сотвориши ми
от гоњашчих мја сѹд.

13^{II}

То - ки жи-зни про-ли - ва - ју - шча - ја
Бо-жи-ја пре-му - дрост, во гроб за-хо -
дја - шчи жи - во-тво - рит су - шчи - ја
в'не-за-хо - ди - мих а - до - вих мјес - тјех.

Повједаша мње законопреступници гл҃умљенија, но не
јако закон твој Господи.

14^{II}

Да че - ло - вје - че - ско - је об - нов - љу
со-кру-ше-но - је је - сте - ство, у - јаз-вљен
је - сам смер - ти - ју хо - тја пло - ти - ју,
ма - ти мо - - ја, не тер - зај - сја
ри - дан - ми.

Всја заповједи твоја истина, неправедно погнаша мја,
помози ми.

15.

За - шел__ је - си под зем - љу свје - то - но - сец

прав - ди, и мер - тви - ја ја - ко - же

от сна воз - дви - гал је - си, от - гнав всја -

ку - ју тму су - шчу - ју__ во а - - дје.

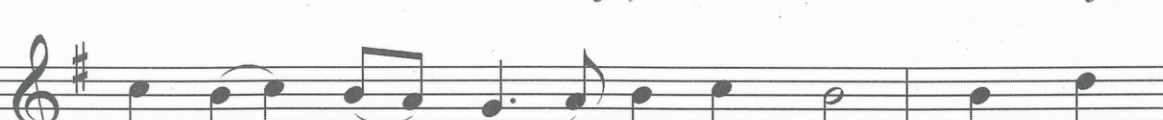
Вмаље не скончаша мене на земљи: аз же не оставих
заповједеј твојих.

16.

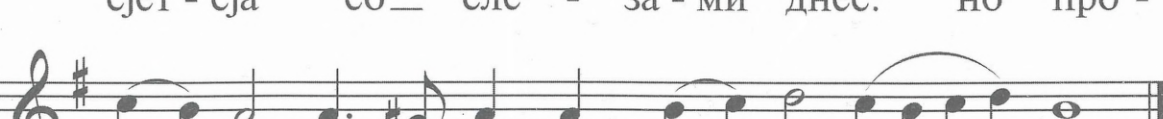
Зер - но дво - је - рас - љен - но - је, је - сте -

стве - но жиз - ње - нно - је, в'бо - ка__ зем - на - ја

сјет - сја со__ сле - за - ми днес: но про -

зјаб - ше, мир__ ра - дост - но - со - тво - рит.

По милости твојеј живи мја, и сохрању свидјенија
уст твојих.

17. ^П У - бо - ја - сја А - дам, Бо - гу__

 хо - дја - шчу в'рај: ра-ду-јет-сја_ же,

 ко а-ду со-шед - шу, па-диј преж - - -

⁹⁸ де, и ни - ње воз - дви - за - јем.

Бо вјек Господи, слово твоје пребивајет на небеси.

18. ^П Жрет те - бје__ жер - тви слез-ни - ја__

 рожд-ша-ја тја Хри - сте, пло-ти-ју по-ло -

 же-ну во гро-бје, во - пи - ју - - - шчи:

 во - ста - ни ча - до, ја - ко - же пред - ре -

 кал је - си.

В род и род истина твоја, основал јеси земљу, и пребивајет.

19. Во гро - бје Јо-сиф бла - го - го - вјеј - но
 тја нов-јем со - кри-ва - ја, пјес-њи ис-ход-
 ни - ја бо - го - љеп - ни - ја по - јет те - бје,
 смје-ше-ни - ја ри-дањ - ми Спа - се.

Учињенијем твојим пребивајт ден, јако свјаческаја работна тебје.

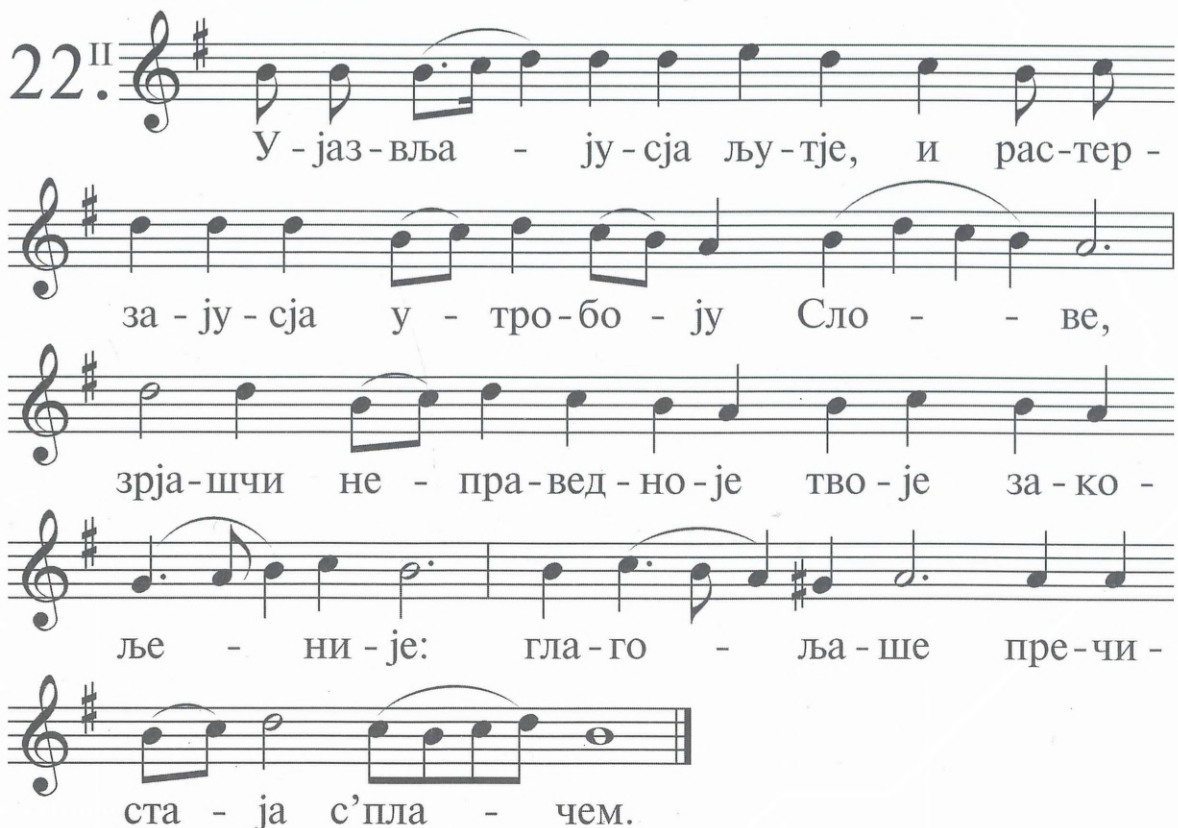
20. Гвозд - ми тја кре-сту при - гво - жде-на
 ма-ти тво-ја Сло - ве зрја - шчи, гвозд-ми
 пе - ча - ли гор-ки - ја прон-за - - - јет,
 и стрје - ла - ми ду - - - шу.

Јако ашче би не закон твој поученије моје бил, тогда љбо погиваљ вих во смиренији мојем.

21.

Тја_ всјех на - сла - жде - ни - је ма - ти
 зрја - - - шчи, пи - ти - јем на - па - ја -
 је - ма_ гор - ким, сле - за - ми ли - це
 о - ма - ка - јет гор - цје.

Во вјек не забуду оправданиј твојих, јако в њих оживил мја јеси.

22.

У - јаз - вља - ју - сја љу - тје, и рас - тер -
 за - ју - сја у - тро - бо - ју Сло - - ве,
 зрја - шчи не - пра - вед - но - је тво - је за - ко -
 ље - ни - је: гла - го - ља - ше пре - чи -
 ста - ја с'пла - чем.

Твој јесам аз, спаси мја, јако оправданиј твојих взи́скаx.

23.

О - ко слад-ко-је, и уст-ње тво-и__
 ка - ко за-кљу-чу Сло - - ве; ка-ко же__
 тја__ мер-тво-љеп - но__ по-гре - - - бу;
 у-жа - са - ју-сја, во-пи - ја - ше Јо-сиф.

Мене ждаша грјешници погубити мја, свидјенија твоја
 разумјех.

24.

Пје - - сни Јо-сиф и Ни - ко - дим
 над - гроб - ни - ја по - - - јут Хри - сту
 у - мер - ше - му__ ни - - - ње, по - јут
 же__ сњи - ми и се - ра - фи - ми.

Бсјакија кончини видјех конец, широка заповјед
твоја зјело.

25.

За-хо - ди-ши под зем-љу_ Спа - се

солн - це прав - ди: тјем-же рожд-ша-ја тја_

лу-на, пе - чал - ми о - ску-дје - ва - - јет,

ви-да тво - је - го ли - ша-је - ма.

Кољ возљубих закон твој Господи, вес ден поученије
моје јест.

26.

У - жа - се - сја ад Спа-се, зрја тја

жи-зно-дав - ца, бо-гат-ство о - на - го

у - празд - ња - ју-шча, и ја-же от_ вје - ка

мерт - ви - ја воз-став - ља - ју - шча.

Паче враг мојих умудрил мја јеси заповједију твојеју,
јакo во вјек моја јест.

27. II

Солн - це свјет воз - си - ја - ва - јет
по но-шчи Сло - - - ве, и ти же_
вос-крес, про - си - ја - ва - је - ши по
смер - ти јас - - - но, ја - ко от_
чер - то - га.

Паче всјех учашчих мја разумјех, јакo свидјенија твоја
поученије моје јест.

28. II

Зем - ља тја соз - да - те - љу в'ње - дра_
при-јем - ши, тре - пе - том со - дер - жи - ма,
Спа - се, - трја - сет сја, ус - пив - ши
мерт - ви - ја трја - се - ни - јем.

Паче старец разумјех, јако заповједи твоја взисках.

29. ^{II}

Ми - ри тја Хри - сте Ни - ко - дим,
и бла - го - об - раз - - ниј, ни - ње но - во -
љеп - но по - ма - зу - ју - шче, у - жа -
сни - сја, во - пи - ја - ху, - всја зем - ља.

От всјакаго пүти лүкава возбраних ногама мојим, јако да сохрањү словеса твоја.

30. ^{II}

За - шел је - си свје - то - твор - че,
и с'то - бо - ју зај - де свјет солн - ца:
тре - пе - том же твар со - дер - жит - сја,
всјех тја про - по - вје - да - ју - шчи
твор - ца.

От судев твојих не уклатишја, јако ти законоположила ми јеси.

31.

Ка - мен у - гла - жде - ниј кра - је -
у - гол - ниј по - кри - ва - јет ка - - - мен:
че - ло - вјек же - смерт - ниј ја - ко смерт - на
Бо - - - га по - кри - ва - јет ни - ње во
гро - - - бје: у - жа - сни - сја зем - ље.

Кољ сладка гортани мојему словеса твоја, паче меда устом мојим.

32.

Вижд - у - че - ни - ка, је - го - же љу - бил
је - си, и - тво - ју ма - тер ча - до, и вје -
шча - ни - је дажд слад - чај - ше - је, взи - ва -
- - - ше пла - чу - шчи чи - ста - ја.

От заповједеј твојих разумјех, сега ради возненавидјех
всјак пут неправди.

33. II

Ти___ Сло-ве ја - ко___ сиј жи - во - та

 да-тељ, Ју - де - - - ов на кре-стје про -

 стриј - сја не - у-мерт-вил___ је - си, но во -

 скре-сил је - си и сих мер-тви - ја.

Свјетилник ногама мојим закон твој, и свјет стезјам мојим.

34. II

До - бро - ти Сло - ве пре - жде не

 им - јел је - си ни - же ви - да, јег - да___ стра -

 дал___ је - си: но вос - крес про - воз - си -

 јал___ је - си, у - доб - рив че - ло - вје - - - ки

 бо - же - стве - ни - ми___ зар - ја - ми.

Клауђеја, и поставих, сохранили судби правди твојеја.

35. II

За - шел ___ је - си пло - ти - ју ___ взе - мљу
 не - ве - чер - ниј свје - то - но - - - сец,
 и не тер - пја ___ зрје - ти солн - це по -
 мер - че, по - лу - - - дни је - шче
 су - шчу.

Смирихја до зјела Господи, живи мја по словеси твојему.

36. II

Солн - це вку - пје и ___ лу - на по - мер - кше
 Спа - се, ра - бом бла - го - ра - зум - ним
 о - бра - зо - ва - ху - сја, и - же в'чер -
 ни - ја о - деж - ди о - бла - чат - сја.

Вољнаја џст мојих благоволи же Господи и сџдбам
твојим наџчи мја.

37.

Ви - дје тја — Бо - га сот - ник, а - шче
и у - мерт - вил - сја је - си, ка - ко тја у - бо —
Бо - же мој, о - сја - жу — ру - ка - ма?
У - жа - са - ју - сја, во - пи - ја - ше Јо - сиф.

Дџша моја в рџку твојејџ, винџ, и закона твојејо не завиџ.

38.

У - сну — А - дам, но - смерт из — ре - бар
из - во - - дит, ти же ни - ње ус - нул
је - си Сло - ве — Бо - - - жиј, ис - то -
ча - је - ши от ре - бар тво - јих ми - ро -
ВИ ЖИ - зањ.

Положиша грјешници сјет мње, и от заповједеј твојих
не забавдих.

39.

У - снул__ је - си ма - ло, и о - жи - вил
је - си__ у - мер - ши - ја, и вос - крес,
вос - кре - сил је - - - си спја - шчи - ја
от вје - ка бла - - - же.

Насљедовах свидјенија твоја во вјек, јако радованије
сердца мојега сүт.

40.

Взјат__ је - си от зем - љи, но ис - то - чил
је - си спа - се - ни - ја ви - - - но,
жи - во - точ - на - ја__ ло - - - зо: прос - лав -
ља - - - ју__ страст и__ крест.

Приклоних сердце моје, сотворити оправданија твоја
во вјек за воздајаније.

41.

Ка - ко у - мна - ја чи - но - на - ча -
ли - ја тја Спа - се по - јут, на - га,
о - кро - вав - ље - на, о - суж - де - на, терп - ја -
шча дер - зост рас - пи - на - те - љеј;

Законопреступнија возненавидјех, закон же твој
возљубих.

42.

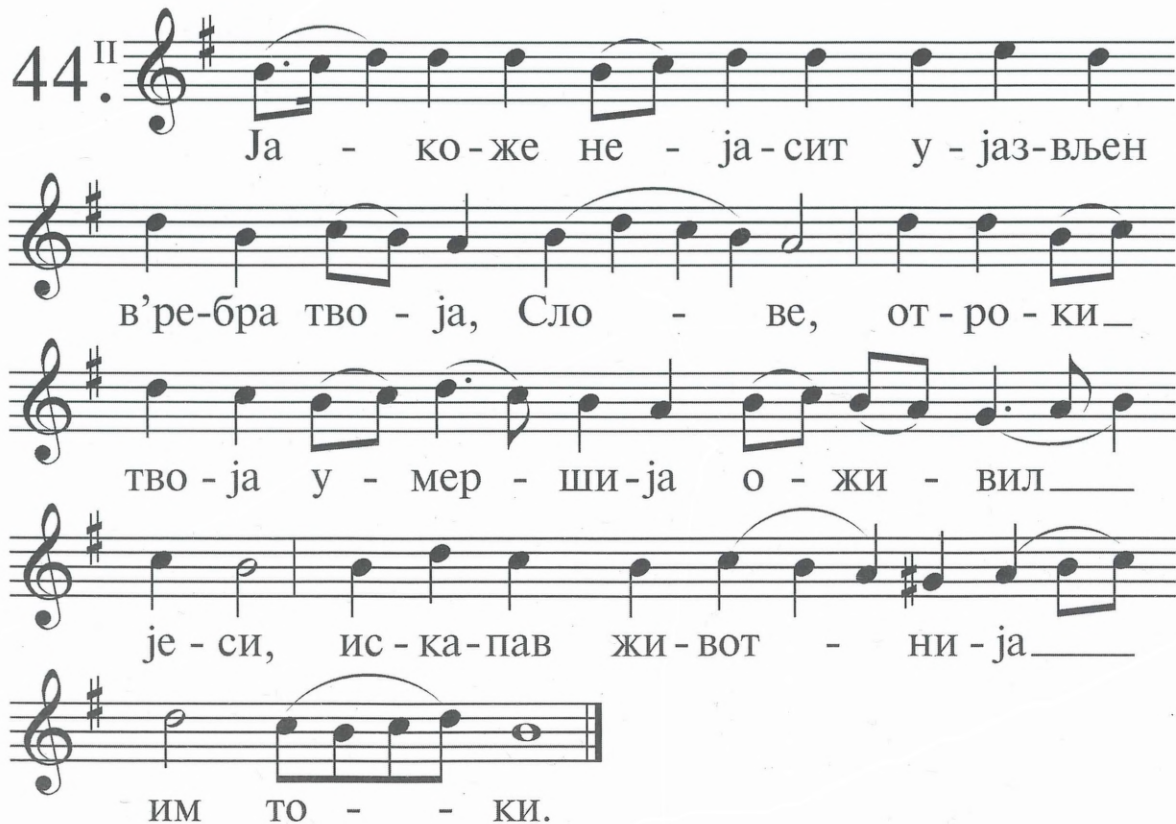
О - бру - че - ниј, стро - пот - њеј - шиј
ро - де Јев - реј - - - скиј, вје - дал је - си
воз - дви - же - ни - је - хра - ма, поч - то
о - су - дил је - си Хри - ста;

Помошник мој, и заступник мој јеси ти, на словеса
твоја уповах.

43.

Во о-деж - ду по - ру - га - ни - ја,
у - кра - си - те - ља всјех о - бле - ка -
је-ши, и - же_ не - бо у-твер - - ди,
и зем - љу у-кра - си чуд - но.

Уклонитесја от мене лукавнјушчини, и испитају
заповједи Бога мојега.

44.

Ја - ко-же не - ја-сит у - јаз-вљен
в'ре-бра тво - ја, Сло - ве, от - ро - ки_
тво - ја у - мер - ши-ја о - жи - вил_
је - си, ис - ка-пав жи - вот - - ни - ја_
им то - - ки.

Заступи мја по словеси твојему, и жив буду, и не посрами мене от чајанија мојега.

45. ^П

Солн - це пре-жде у - ста-ви И - сус,
и - но - пле - ме - ни - ки сје - - - киј:
ти - - - же скрил - сја је - - - си низ - ла -
га - - - ја тми на - чал - ни - ка.

Помози ми, и спасујеја, и поучујеја во оправданих твојих вину.

46. ^П

Ње - дар о - те - чес - ких не - ис - хо - ден
пре - бив шче - - - дре, и че - ло - вјек
би - ти бла - го - во - лил - - - је - си, и во
ад сниз - шел је - си Хри - сте.

Уничжила јеси всја отступajuшчија от оправданиј твојих, јако неправедно помишљеније их.

47.

Взјат - сја рас-пниј-сја, и - же на во -

дах зем - љу по-вје - шеј, и ја-ко

без-ди - ха-нен в'њеј ни - ње воз - ла -

га - - - јет: ја - же не тер - пја -

шчи трја-са - ше - сја љу - тје.

Приступajuшчија непшчевах всја грјешнија земљи, сего ради возљубих свидјенија твоја.

48.

У-ви___ мње о Си-не! Не-ис-ку-со-муж-

на-ја ри - да-ше___ гла-го - љу-шчи: је-го-

же бо___ ја-ко цар - ја___ на-дје - јак-сја,

о-суж-де - на зрју ни-ње___ на кре - стје.

Пригвозди страху твојему плоти моја, от судев бо твојих увојахсја.

49^{II}

Си - ја _____ Гав - рил мње воз - вје - сти,
 јег - да сле - тје, и - же _ цар - ство _
 вје - чно - је ре - че, Си - - - на
 мо - је - го _ И - су - са.

Сотвориох суд и правду, не предажд мене обидјашчим мја.

50^{II}

У - ви _____ Си - ме - о - но - во со - вер -
 ши - сја про - ро - че - - - ство: твој _ бо
 меч прој - - - де серд - це мо - - - је,
 Е - ма - ну - и - - - ле.

Восприми раба твојего во благо, да не оклеветајут мене горди.

51. По-ње су-шчих от мерт-вих по-сти-
 ди-те-сја, о Ју-де- - - је! их-же
 жи-во-то - да - вец воз - ста - - - ви,
 је-го - же ви у - би-сте за-вист - но.

Очи моји исчезостје во спасеније твоје, и в слово правди твојеја.

52. У-жа-се - сја вид-јев-ше-је не-ви-
 ди-миј свје-те, те - бе Хри - сте мој во
 гро - бје со - кри - ва - је-ма, без-ди-хан -
 на же, и по-мра-чи солн - це свјет.

Сотвори с рабом твојим по милости твојеј, и оправданијем твојим научи мја.

53.

Пла - ка - ше гор - ко пре - не - по - ро -

чна - ја ма - ти Тво - ја Сло - - - ве,

је - гда во - гро - бје ви - дје - те - - -

бе не - из - ре - чен - на - го и без - на -

чал - на - го Бо - - - га.

Рав твој јесам аз, вразуми мја, и увјем свидјенија твоја.

54.

Мерт - вост тво - ју, не - тље - на - ја,

Хри - сте ма - ти тво - ја зрја - - - шчи,

гор - ко к'те - бје - вје - шча - ше: не

кос - - ни жи - во - те в'мер - твих.

Времења сотворити Господеви, разориша закон твој.

55.

Ад — љу-тиј по-тре-пе-та, јег-да
 тја ви - - - дје солн-це сла-ви—
 без-смерт - не, и из-да-ва - - -
 ше јуз - ни-ки— тшча-тељ - - - но.

Сего ради возљубих заповједи твоја, паче злата
и топазија.

56.

Ве - ли - је и у - жа - сно - је
 ви - дје-ни - је ни - ње зрит - - - сја,
 жи-во - та— сиј ви-нов - ниј, смерт—
 по-дјат, о - жи-ви - ти— хо - тја— всјех.

Сего ради ко всјем заповједем твојим направљахсја,
всјак пут неправди возненавидјех.

57.

Про - бо - да - је - ши - сја в'ре - бра,
и при - гво - жда - је - ши - сја Вла - ди - ко
ру - ка - ми, јаз - ву от — реб - ра ти
из - цје - ља - - - ја, и не - воз - дер -
жа - ни - је рук — пра - о - тец.

Дивна свидјенија твоја, сего ради испитаја ја душа моја.

58.

Пре - жде Ра - хи - љи - на — си - на
пла - ка - ше всјак и - же в'до - - му,
и Си - на — дје - ви - ја ри - - да - ху
у - че - ник лик — с'ма - те - ри - ју.

Јављеније словес твојих просвјешчајет, и вразумљајет
младенци.

59.

У - да - ре - ни - је рук да - ша

Хри-сто-вој_ ла-ни - - тје, ру-ко-ју

че-ло-вје - ка соз-дав - ша-го, и че-љу-сти

звјер - - - ја со-кру-шив-ша - го.

Ћста моја отверзох, и привлекох дѹх, јако заповједеј
твојих жељах.

60.

Пје - сањ-ми тво-је_ Хри-сте ни-ње

рас-пја - ти-је, и по-гре - бе - ни - је_

вси_ вјер-нии пра - здну-јем, из-ба-ваљ -

ше-сја смер - - ти по-гре-бе-ни - јем

ТВО - јим.

Слава Оцу и Сину и Свјатому Духу,

61.

Без - на - чал - - не Бо - же, со - при -
сно-сушч-не Сло - ве, и Ду - ше Свја-тиј,
скип - тар пра - во - слав - на - го на - ро - да
на - ше - го - у - крје - - пи на рат -
ни - ја - ја - ко - благ.

И ниђе и присно и во вјеки вјеков. Амин.

62.

Жи-зањ рожд - ша-ја, пре-не-по-роч -
на - ја чи-ста - ја дје - - во, у - то - ли
цер - ков-ни - ја со-блaз - - ни, и
по - дажд - мир ја - ко - бла-га - ја.

И ОПЕТ ПРВИ ТРОПАР - ОБА ХОРА ЗАЈЕДНО

1.

До-стој - но јест ве - ли - ча - ти - тја
 жи - зно-дав - ца, на кре - стје ру - цје
 про-стер - ша-го, и со-круш - ша-го
 дер-жа - ву - вра - жи - ју.

Затим мала јектенија, па овај возглас:

Јако свјат јеси Боже наш, иже на престоље слави херувимстјем
 почивај, и тебје славу возсилајем со безначалним твојим Отцем,
 и с пресвјатим и благим и животворјашчим твојим Духом, ниње
 и присно, и во вјеки вјеков.

Статија трећа, глас 3.

1. ^Ш

Ро - - - ди - - - вси пје - сањ по-гре -
бе-ни - ју тво - је - му при-но - - -
- - сјат, Хри - сте мој.

Призри на мја и помилуј мја, по суду љубљашчих имја твоје.

2. ^Ш

Сњем с'дре-ва и - же от А-ри-ма-те - ја,
пла-шча - ни - це - ју об - вив, во
гро - - - бје тја - по-гре - ба - јет.

Стопи моја направи по словеси твојемү, и да не обладајет мнојү vsјакоје безаконије.

3. ^Ш

Ми - ро - но - си - ци прии - до - ша,
ми - ра те - бје Хри - сте мој,
но - сја - - - шчи - ја пре - му - дро.

Избави мја од клевети человјеческија, и сохраниү заповједи твоја.

4. ^Ш

Грја - ди - всја твар, пје - сњи ис - ход -
ни - ја при - не - - - сем -
зи - жди - те - љу.

Лице твоје просвјети на раба твојего, и научи мја оправданијем твојим.

5. ^Ш

Ја - ко мер - тва - жи - ва - го,
с'ми - ро - но - си - ца - - - ми, вси ми -
ро - по - ма - жем - му - дрен - но.

Исходиша воднаја изведостје очи моји, поњеже не сохраних
закона твојега.

6. ^Ш
 Јо - си - фе тре - бла - жен - - - не,

 по - гре - би тје - ло Хри - ста _____

 _____ жиз - но - дав - ца.

Праведен јеси Господи, и прави суди твоја.

7. ^Ш
 Их - же вос - пи - та ма - но - ју,

 воз - дви - го - ша пја - ту на _____

 бла - го - дје - те - ља.

Заповједал јеси правду, свидјенија твоја, и истину зјело.

8. ^Ш
 Их - же вос - пи - та ма - но - ју,

 при - но - сјат Спа - су _____ желч куп - - -

 но _____ и о - цет.

**Истајала мја јест ревност твоја јако завиша словеса твоја
врази моји.**

9. ^{III} О, пре-бе-зум - и - ја, и Хри-сто -
 у - биј - ства про - - - ро - ко -
 у - бијц.

Разжжено слово твоје зјело, и рав твој возмџви је.

10. ^{III} Ја-ко-же без-ум-ниј слу - жи - тељ,
 пре-да - де у - че - ник без - - - -
 дну пре - му-дро - сти.

Јуњејшиј аз јесам и уничижен, оправданиј твојиџ не завиџ.

11. ^{III} Из - ба - ви - те - ља о - ста - вив,
 плѐ - ник о - ста - ви - сја л - сти - - - -
 - - - виј Ју - да.

Правда твоја правда во вјек, и закон твој истина.

12. ^Ш По Со - ло - мо - ну, ров — глу -
 бо - киј, у - ста — Јев - ре - ов
 без - за - ко - них.

Скорби и нүжди обрјетоша мја, заповједи твоја поученије моје.

13. ^Ш В'стро - пот-них шест - ви - их
 Је - вре - ов — без - за - ко - них, вол - - -
 - - чци и сје - ти.

Правда свидјенија твоја во вјек: вразүми мја, и жив бүду.

14. ^Ш Јо - сиф по - гре - ба - јет
 с'Ни - ко - ди - мом, мер - тво - љеп - - -
 но — зи - жди - те - ља.

Возвах всјем сердцем мојим, услиши мја Господи,
оправданија твоја взмишчу.

15. ^Ш Жи-зно-дав - че — Спа - - - се,
 сла - ва дер - жа - - - вје тво - јеј,
 ад — ра - зор-шеј.

Возвах ти, спаси мја, и сохранију свидјенија твоја.

16. ^Ш Ле-жа - шча тја пре-чи - ста - ја
 ви - дја-шчи Сло - ве, ма-те - ро - - -
 љеп - но пла - ка-ше.

Предварих в безгодни, и воззвах, на словеса твоја уповах.

17. ^Ш О слад-чај-ша-ја мо-ја вес-но,
 слад-чај - ше - је мо - је ча - до!
 где тво - ја зај - де до - бро-та;

Предваристје очи моји ко њтрју, поучитисја словесем твојим.

18. ^Ш
Плач спо-дви-за - - ше все-чи -

ста-ја тво - ја ма - ти, те - бје

Сло - ве у - мер-шу.

Глас мој њслиши Господи по милости твојеј, по судбје твојеј живи мја.

19. ^Ш
Же-ни с'ми-ри при - и - до - ша

по-ма - за-ти Хри - ста, бо-же - - -

стве - на - го ми - ра.

Привближисја гоњашчи мја безаконијем, от закона же твојега ѡдаљисја.

20. ^Ш
Смерт сме - рти-ју ти у-мер-швља -

је - ши, Бо - же мој, бо - же-стве -

но - ју си-ло-ју тво - је - ју.

Близ јеси ти Господи, и вси путије твоји истина.

21. ^{III} Пре-ле-сти - сја — пре - лест - ник,
 пре - ла - сти-виј - сја из - бав - ља - јет - сја,
 пре-му-дро-сти - ју тво - је - ју — Бо - же мој.

Исперва познах от свидјениј твојих, јако во вјек основал ја јеси.

22. ^{III} Во дно — а - до - во низ-ве - ден
 бист пре - да - тељ, в'кла - де - - -
 нец — ис - тље - ни - ја.

Вижд смиреније моје и изми мја, јако закона твојега не забих.

23. ^{III} Волч - ци — и — сје - ти пу-ти - је
 тре - о - ка - ја - нна - го без-ум - - - -
 - - на - го Ју - ди.

Суди суд мој, и избави мја, словесе ради твојега живи мја.

24.^{III}

Вси спо-ги-ба - јут, рас-пи - на - те -

љи - је тво - ји Сло - - ве, Си - не__

Бо - - - жиј все - цар - ју.

Далече от грјешник спасеније, јако оправдани твојих
не взишаша.

25.^{III}

В'кла-де-нец ис - тље - ни - ја

вси__ спо - ги - ба - јут, му - - -

- - жи - је кро - веј.

Шчедроти твоја многи Господи, по судбје твојеј живи мја.

26.^{III}

Си - не__ Бо - жиј все - цар - ју,

Бо-же мој, со-зда-те - љу мој, ка - - ко

Мнози изгоњашчи и мја и стужајушчи ми, от свидјениј твојих не уклонишја.

27. ^{III}

Ју-ни - ца тел - ца, на дре - вје_

по - вје - ше - на, взИ - ва - ше зрја - шчи.

Видјех неразумјевајушчија и истајах, јако словес твојих не сохраниша.

28. ^{III}

Тје - ло жи - во - но - сно - је

Јо - сиф по - гре - ба - јет, с'Ни ко - ди - мом.

Вижд јако заповједи твоја возљубих Господи, по милости твојеј живи мја.

29. ^{III}

Взи - ва - ше от - ро - ко - ви - ца,

те-пље сле - зи то - ча - шчи, у - тро - -
бо - ју про - бо - да - је - ма.

**Начало словес твојих истина, и во вјек всја судби
правди твојеја.**

30. ^Ш

Свје - те о - чи - ју мо - је - ју,
слад - чај - ше - је мо - је__ ча - до, ка - ко__
во гро - бје ни - ње по - кри - ва - је - ши - сја.

**Књази погнаша мја тучње, и от словес твојих увојасја
сердце моје.**

31. ^Ш

А - да - ма__ и__ Е - ву сво - бо -
ди - ти, ма - ти не ри - - - дај,
си - ја стра - жду.

Возрадујтеја аз о словесјех твојих, јако обрјетајај
корист многу.

32. ^Ш
 Про-сла-вља-ју__ тво-је, Си - не__ мој,

 крај - ње - је бла - го - у - тро - би - је,

 је-го-же__ ра - ди__ си - ја стра-жде-ши.

Неправду возненавидјех и омерзих, закон же твој возљубих.

33. ^Ш
 Оц - том на - по - јен бил__

 је - си и жел - чи - ју шче - дре,

 дре-в-ње - је раз-ре - ша - - - ја__

 вку - ше - ни - је.

Седмерицеју дњем хвалих тја, о судбах правди твојеја.

34. ^Ш
 На кре-стје при-гво-здил-сја је - си, __

древ - ље љу - ди_ тво - ја стол - пом
о - - бла - чним по - кри - ва - јај.

Мир мног љубљашчим закон твој, и њест им соблазна.

35. ^Ш

Ми - ро - но - си - ци_ Спа - се,
ко гро - бу при - шед - ши - ја, ми - ра_
при - не - со - ша_ те - бје.

Чајах спасенија твојега Господи, и заповједи твоја возљубих.

36. ^Ш

Во - ста - ни шче - дре, от про - па - стеј
ад - - - ских воз - ста - - - - -
вља - јај нас.

Сохрани душа моја свидјенија твоја, и возљуби ја зјело.

37^{III}

Во - скрес - ни жи - зно - дав - че,
рожд - ша - ја тја ма - ти сле - зи
то - - - ча - шчи гла - го - љет.

Сохраних заповједи твоја, и свидјенија твоја, јако вси
пүтије моји пред товоју Господи.

38^{III}

Пот - шчи - сја во - скерс - ну - ти,
пе - чал раз - рје - ша - ја сло - ве, чис - то
рожд - ши - ја тја.

Да приближитсја мољеније моје пред тја Господи,
по словеси твојемү вразүми мја.

39^{III}

Не - бе - сни - ја си - ли,

у - жа - со - ша - сја стра - хом,
мер - - - - тва тја зрја-шче.

Да внидет прошенје моје пред тја Господи, по словеси твојемү избави мја.

40. ^Ш

Љу - бо - ви - ју же и _____ стра - хом
стра-сти тво - ја по - чи - та - ју - шчим, дажд
пре-грје - ше - ниј _____ раз - рје - ше - ни - је.

Отригнут үстње моји пјеније, јегда наүчиши мја оправданијем твојим.

41. ^Ш

О у - жа-сна-го и страш-на - го
ви-дје - ни - ја, Бо-жиј Сло - - - ве!
ка - ко _____ зем - ља тја _____ спо - кри - ва - јет.

Провјешчајет јазик мој словеса твоја, јако всја заповједи твоја правда.

42^{III}

Но-сјај тја_ древ-ље, Спа - се, Јо - сиф бје-га - јет, и ни - ње_ тја_ и - ниј по - гре - ба - јет.

Да будет рѹка твоја јеже спасти мја, јако заповједи твоја изволих.

43^{III}

Пла - чет и ри - да - јет_ тја, пре - чи - ста - ја ма - ти_ тво - ја, Спа - се_ мој_ у - мер-швље-на - го.

Божелах спасеније твоје Господи, и закон твој поученије моје јест.

44^{III}

У - жа - са - јут-сја у - ми стран - на - го

и у - жа - сна - го, те - бје всјех со -
зда - те - ља, по - гре - бе - ни - ја.

**Жива бЋдет дЃша моја, и восхвалит тја, и сЃдби твоја
помогЃт мње.**

45. ^{III}

Из - ли - ја - ша на гроб
ми - ро - но - си - ци ми - ра, зје - ло -
ра - - - но при - шед - ши - ја.

**ЗабавЃдих јако овча погившеје, взишчи рава твојејо јако
заповједеј твојих не забих.**

46. ^{III}

Мир цер - кви, љу - дем
тво - јим спа - се - ни - је, да - руј -
во - ста - ни - јем тво - јим.

СЛАВА ОТЦУ И СИНУ И СВЈАТОМЕ ДУХУ,

47. ^Ш

О Тро - жи - це Бо - же__ мој,
От-че, Си - не__ и Ду - - - ше,
по - - - - - ми - луј мир.

И НИЊЕ И ПРИСНО И ВО ВЈЕКИ ВЈЕКОВ. АМИН.

48. ^Ш

Ви - дје - ти тво - је - го Си - на__
во - скре - се - ни - је, дје - - - во,
спо - до - би__ тво - ја ра - би.

И ОПЕТ ПРВИ ТРОПАР ОБА ХОРА ЗАЈЕДНО

1. ^{III}

Ро - - - ди - - - вси пје - сањ по-гре -
 бе-ни - ју тво - је - му при-но - - -
 - - сјат, Хри - сте мој.

И одмах се певају тропари на глас 5.:

Благословен јеси Господи: и Ангелски собор њдивисја:

Затим ЈЕКТЕНИЈА МАЛА, и ВОЗГЛАС:

Ти во јеси Цар мира, Христе Боже наш, и тебје славу
 возсилајем со безначалним твојим Отцем, и с пресвјатим
 и благим и животворјашчим твојим Духом, ниње и присно,
 и во вјеки вјеков.

СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА

НА ЈУТРЕЊУ

СТАТИЈЕ

НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Силазак у Ад, икона, рад Иконописачког атељеа Билић

Статија прва-глас 5.

Благословен си Господе научи ме заповестима Својим.

Благо онима којима је пут чист, који ходе по закону Господњем.

1.¹

Жи - во - те — Хри - сте, би - о си —
по - ло - жен у — гроб, —
и ан - ђел - ске вој - ске у - - - -
жа - са - ва - ху — се, сла - ве - ћи
Тво - - - је сни - scho - ђе - ње.

Благо онима који чувају откривења Његова, свим срцем траже Га.

2.¹

Жи - во - те, ка - ко у - ми - реш, —

и ка - ко о - би - та - ваш
у гро - бу, и ру - шиш цар - ство
смр - - - ти, и по -
ди - - жеш мрт - ве из а - да.

Који не чине безакоње, ходе путевима Његовим.

3.¹ Ве - ли - ча - мо те, И - су - се Ца - - -
ре, и по - шту - је - мо по - гроб
и стра - да - ња Тво - ја,
ко - ји - ма си нас спа - са - о од
про - па - сти.

Ти си дао заповести Своје, да се чувају добро.

4.¹

Ти ко - ји по - ста - ви ме - ре
зем - - - љи, у ма - лом
гро - бу да - нас о - би - та - ваш, И - су - се,
Ца - ре све - га, по - ди - жу - ћи
мрт - ве из гро - ба.

Кад би путеви моји били управљени да чувам наредбе Твоје.

5.¹

И - су - се Хри - сте мој, Ца - ре све - - -
га, шта си тра - жи - о ка - да
си до - ша - о о - ни - ма ко - ји
су у а - ду? Да ли род
чо - ве - чи - ји да спа - сеш.

Онда се не бих постидео, пазећи на заповести Твоје;

6.¹

Го-спо - дар све - га ви - ди - се мр -
 - - тав, и по-ла - - - же -
 се у нов гроб. О-нај ко-ји је
 ис-праз - ни - о гро - бо - ве мрт - вих.

Хвалио бих Те са правим срцем, учећи се праведним законима Твојим.

7.¹

Жи - во - те Хри - сте, би - о си по -
 ло - жен у гроб, и сво - јом
 смр - ћу у - - - ни - шти - о
 си смрт, и ис - то - чи - о си
 све - ту жи - вот.

Чуваћу наредбе Твоје, немој ме оставити сасвим.

8.¹

Са зло-чин - ци-ма би - о си сма-тран,
 Хри - сте, ка - о зло - чи - нац,
 о-прав - да - ва - ју - ћи нас све,
 од гре - ха не-ка-да - шњег па - да.

Како ће младић очистити пут свој? Владајући се по речима Твојим.

9.¹

Ди - ван ле - по - том из - - - над
 сви - ју љу - ди ка - о без ле-по-те,
 мр-тав, ја - вља се. О - нај
 ко - ји је у-кра - си - о це-ли свет.

Свим срцем својим тражим Тебе, не дај ми да се удаљим од заповести Твојих.

10.¹

Ка-ко ће ад под-не-ти Твој до-ла - зак

Спа - си - те - љу, _____ и зар не - ће,
 за - мра - чен, од - мах _____ би -
 ти _____ ра - зо - рен, о - сле - пљен зра - ком
 зо - - - ре све - тло - сти Тво - је.

У срце своје сакрио сам реч Твоју, да Ти не бих грешио.

11. ¹ И - су - се сла - тки мој и спа - со - но - сна
 све - тло - сти, _____ ка - ко си се
 скри - о _____ у _____ там - ном гро - бу.
 О, не - ис - ка - за - но - га и не - из - ре -
 че - но - га _____ трп - ље - ња.

Благословен си, Господе, научи ме наредбама Својим.

12.¹

У не - до - у - ми - ци је и ум - на при -
ро - да, _____ и мно - жи - на без - - -
те - ле - сна, Хри - сте, због тај - не_
не - ис - ка - за - но - га _____ и не - из -
ре - че - но - га Тво - га _____ по - гре - ба.

Устима својим јављам све судове уста Твојих.

13.¹

О, не - о - бич - них чу - да! О, _____ но -
вих ства - - - ри! _____ Да - ро - ва - лац
да - ха мог но - - - си _____ се _____ без
да - ха, са - хра - њи - ван Јо - си -
фо - вим ру - ка - ма.

На путу откривења Твојих радујем се као за велико богатство.

14.¹

И у гроб за - ша - о - си, _____
 и ни - ка - ко се ни - си од - во - ји - о,
 Хри - сте, од - не - да - ра О -
 че - вих. То је не - о - би - чно и
 у - јед - но чуд - но - ва - то.

О заповестима Твојим размишљам, и пазим на путеве Твоје.

15.¹

Ис - ти - ни - ти Ца - ре не - ба и зем - - -
 ље _____ а - ко си и у ма - ло - ме гро -
 бу _____ за - - тво - - - рен, и - пак Те,
 И - су - се, по - зна - де сва тво - ре - ви - на.

Наредбама Твојим тешим се, не заборављам речи Твоје.

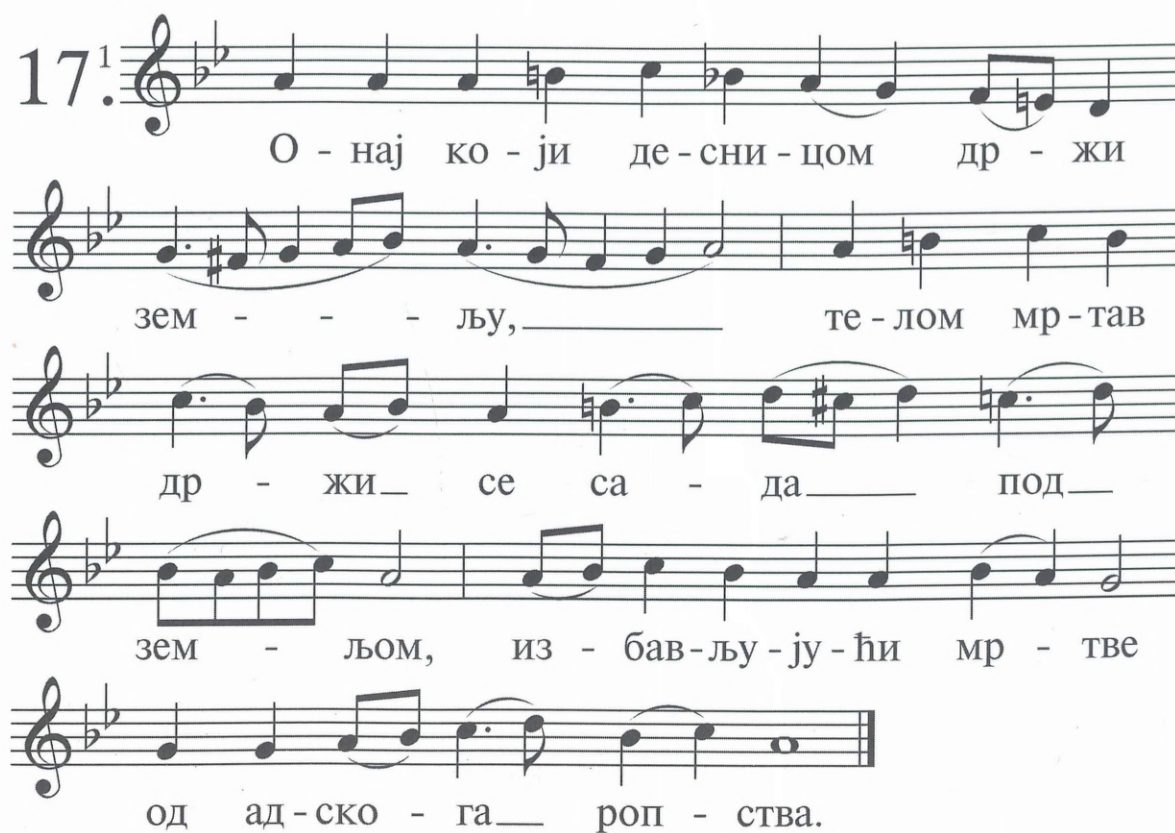
16.¹

Ка-да си по - ло-жен у гроб, Ство - ри -
те - љу Хри - - - сте, по - ко - ле -
ба - ше се те - ме - љи а - да,
и от - во - ри - ше се гро - бо - ви љу - ди.

Учини милост слуги Своме, да бих живео и чувао реч Твоју.

17.¹

О - нај ко - ји де - с ни - цом др - жи
зем - - - љу, те - лом мр - тав
др - жи се са - да под
зем - љом, из - бав - љу - ју - ћи мр - тве
од ад - ско - га роп - ства.

Отвори очи моје, да бих видео чудеса закона Твога.

18.¹

Из про - пад-љи - во - сти и - зи - ње Жи -
во - те, Спа - си - те - љу_ мој,
ка - да си_ ум - ро и_ до - ша - о_
мрт - ви - ма, и по - ло - ми - о
до - врат - ни - ке_ а - да.

Гост сам на земљи, немој сакрити од мене заповести Твојих.

19.¹

Ка - о свећ-њак све-тло-сти, са-кри-ва_ се
са - - - да_ те-ло Бож-је под зем-љу,
ка - - - о_ под_ ме - ри - цу,
и раз-го - - ни та - му_ у_ а - ду.

**Изнеможе душа моја желећи без престанка познати
судове Твоје.**

20.¹

Мно - жи - на у - мне вој - ске са -
би - ра - се са - Јо - си - фом
и - Ни - ко - ди - мом, да са -
хра - ни Те - бе не - из - мер - но - га, у
ма - ло - ме - гро - бу.

**Ти си страшан проклетим охолницима, који застрањују
од заповести Твојих.**

21.¹

У - мрт - вљен хо - ти - ми - це и по - ло - жен
под - зем - љу, жи - во - точ -
ни - И - су - се - мој, о - жи - ве - о
си ме у - мрт - вље - на гор - ким пре - сту - пом.

**Одврати од мене руг и срамоту, јер чувам откривења
Твоја.**

22.¹

Тво-јим стра-да-њем из-ме-ни се сва тво - ре-
ви - на, јер је све са То-бом, Ре-чи,
за - - - јед - но стра - да - ло, зна-ју-
ћи Те ка - о О-но-га ко - ји др - жи све.

**Седе кнезови и договарају се на мене; а слуга Твој
размишља о наредбама Твојим.**

23.¹

Све-про-ждр-љи-ви ад, при-мив-ши у
у - тро - бу ка - - -
мен жи - во - та, по-вра-ти мрт-ве
ко - је про - гу - та од ве - ка.

Откривења су Твоја утеха моја, саветници моји.

24.¹

У но-ви гроб би-о си по-ло-жен
Хри-сте, и об-но-ви-о
си при-ро-ду љу-ди,
вас-крс-нув - ши бо-жан-ски из мрт-вих.

Душа моја лежи у праху; оживи ме по речи Твојој.

25.¹

На зем-љу си си-ша-о да спа-сеш
А-да-ма, и не на-шав-ши га,
Го-спо-да-ру, на зем-љи,
си-ша-о си до а-да, тра-же-ћи га.

Казујем путеве своје, и чујеш ме; научи ме наредбама Твојим.

26.¹

Сва се зем-ља по-тре-се, Ре - чи, од

стра - - - ха, и зор - ња - ча

са - кри зра - ке, ка-да се под зем-љу

са-кри Тво - - ја нај-ве - ћа свет - лост.

Уразуми ме о путу заповести Својих, и размишљају о чудесима Твојим.

27.¹

Ка - о чо-век у - ми-реш, Спа-си - те-љу,

до - бро - вољ - - - но,

и ка - о Бог вас-крс-ну - о си мрт -

- - - ве из гро - бо - ва,

и ду - би - - - не гре - хо - ва.

**Сузе пролива душа моја од туге, окрепи ме по речи
Твојој.**

28¹

Кро - пе - ћи Те, о И - су -
се, ма - те - рин - ским су - зо - точ - ним
ри - да - њем, Чи - - - ста ва - -
пи - ја - ше: ка - ко ћу Те са - хра -
ни - ти Си - не.

Пут лажни уклони од мене и закон Твој даруј ми.

29¹

За - шав - ши у нед - ра зем - ље ка - о
зр - но пше - ни - чно,
да - - - о си бо - гат клас,
вас - крс - нув - ши љу - де од А - да - ма.

Пут истинит изабрах, законе Твоје тражим.

30.¹

Под зем-љу се са - кри ка - о са - да
 сун - - - це, _____ и та - мом смр - ти -
 би - - - о _____ си _____ по - кри - вен, но за -
 си-јај, Спа-си - те-љу, нај - сјај - ни - је.

Прионух за откровења Твоја, Господе; немој ме осрамотити.

31.¹

Ка - о што ме-сец са - кри - ва, Спа-си -
 те - љу, сун - ча - ни _____ круг, _____
 са - да Те - бе _____ са - кри у _____ гроб,
 Ко - ји си те - лом ум - ро.

**Путем заповести Твојих трчим, јер си раширио
срце моје.**

32.¹

Хри-стос, Жи - вот, о - ку - сив - - -
ши - - - смрт, о - сло - бо - ди љу -
де - од - смр - ти, и са - да - се
сви - - - ма да - ру - је - жи - вот.

**Покажи ми, Господе, пут наредаба Твојих, да га се
држим до краја.**

33.¹

У - би - је - ног из за - ви - сти не - ка - да -
А - да - - - ма, - - - сво - јом смр - ћу
уз - во - - - диш ка - жи -
во - ту, јав - ља - ју - ћи се, Спа - си - те - љу,
ка - о но - ви А - дам у - те - лу.

Уразуми ме, и држаћу се закона Твога, и чуваћу га свим срцем.

34.¹

Гле - да - ју - ћи Те, Спа - си - те - љу, ра - ди
 нас о - пру - же - на мрт - - - ва,
 ум - ни чи - но - ви у - - - жа -
 са - ва - ху се, по - кри - ва -
 ју - ћи се кри - ли - ма.

Постави ме на стазу заповести Својих, јер ми је она омиљела.

35.¹

Ски - нув - ши мрт - ва са кр - ста Те - бе,
 Ре - - - чи, по - ло - жи Јо - - -
 сиф са - да у гроб, но уста - -
 ни, спа - са - ва - ју - ћи све ка - о Бог.

**Привиј срце моје ка откровењима Твојим, а не ка
лакомству.**

36.¹

Би-о си ра-дост ан-ђе-ла, Спа - си-те -
 љу, а са-да си им по-ста - о
 и уз - рок жа - ло - сти, ка-да
 Те гле - да-ју те-лом мрт-ва, без да - ха.

**Одврати очи моје да не гледају ништавила, путем Својим
оживи ме.**

37.¹

Уз - не-сен на крст, у - јед-но по-ди-жеш
 и жи - ве љу - - - де,
 а бив - - - - ши под
 зем - љом, ва-скр - са-ваш о - - - не
 ко - ји су под зем - љом.

Испуни слуги Своме реч Своју, да Те се боји.

38.¹

Ка - о лав, Спа - си - те - љу, у - снув - ши
те - - - лом, мр - тав у - ста - јеш
ка - - - о не - ки ла - вић,
од - ба - цив - ши те - ле - сну ста - рост.

Уклони руг мој, којег се плашим; јер су судови Твоји благи.

39.¹

Би про - бо - ден кроз ре - бра, Ти ко - ји
у - зе А - да - мо - во реб - - - ро,
из - ко - - - га Е - ву са - зда,
и ис - то - чи из - во - ре ко - ји чи - сте.

Миле су ми заповести Твоје, правдом Својом оживи ме.

40.¹

У ста - ри - ни тај - но се при - но - си - ло
 јаг - ње на жрт - - - ву, а Ти,
 не - зло - би - ви, јав - но при - - - не -
 сен на жрт - ву, о - чи - сти - о си
 сву тво - ре - ви - ну, Спа - си - те - љу.

Нека дође на ме милост Твоја, Господе, помоћ Твоја по речи Твојој.

41.¹

Ко ће ис - ка - за - ти за - и - ста но - ви
 страш - ни до - га - ђај, јер
 О - нај ко - ји вла - - - да тво -
 ре - ви - ном, да - нас при - ма стра -
 да - ња и у - ми - ре за нас.

**И ја ћу одговорити ономе који ме ружи; јер се уздам
у реч Твоју.**

42.¹

Риз-ни-ца жи-во-та, ка-ко се ви-ди
 мр- - - тав? У-жа-са-ва-ју-ћи се,
 го- - во-ра- - ху ан- ђе- - ли;
 ка-ко се Бог за- - тва-ра у гроб.

**Немој узети никада од уста мојих речи истине,
јер чекам судове Твоје.**

43.¹

Из Твог, коп-љем про-бо-де-ног реб-ра,
 о Спа-си-те-љу, жи-во-том
 из жи-во-та ко-ји ме је
 спа-са-о, то-чиш жи- - - вот,
 и о-жив-ља-ваш ме њи-ме.

И чуваћу закон Твој свагда, до века и без престанка.

44.¹

Ра - за - пет на кр - сту са - бра - о__ си
 љу - - - де, а__ про - - -
 бо - ден__ у__ реб - ра, жи - во - точ - ни
 о - про - штај то - чиш сви - ма, И - су - се.

Ходићу слободно, јер тражим заповести Твоје.

45.¹

Бла - го - об - раз - ни Јо - сиф спре - ма Те,
 Спа - си - те - љу, пун__ стра - ха,
 и са - хра - њу - је до - - - стој - но,
 ка - о__ мрт - ва, и у - жа - са - ва
 се од Тво - га у - ни - же - ног из - гле - да.

**Говорићу о откровењима Твојим пред царевима, и
нећу се стидети.**

46.¹

Под зем - љу_ си - шав - ши хо - ти - ми - це,
ка - о мр - - - тав_____ уз - во - диш
са_____ зем - ље_____ на_____ не - бо,
о - не ко - ји су о - ту - да па - ли, _
И - су - се.

Поучићу се заповестима Твојим, које љубим.

47.¹

И - а - ко_ би ви - ђен мр - тав, но жи - ве -
ћи ка - о_ Бог,_____ са зем - ље на
не - бе - са уз - во - диш И - су - се, _
о - не ко - ји су о - дат - ле_ па - ли.

Руке своје пружам ка заповестима Твојим, које љубим,

48¹

И а - ко би ви-ђен мр-тав, но жи-ве - ћи
ка - о Бог, о-жи-ве - о си
у - - мрт - вље - не љу - де,
у-мрт-вив - ши мо - га у-мрт-ви - те - ља.

И размишљам о наредбама Твојим.

49¹

О, те ра-до-сти! О ве-ли - ке сла -
дос - ти! Ко-јом си ис-пу-ни - о
о - не у а - ду, за - си -
јав-ши свет - ло-шћу на мрач - ном дну.

Опомени се речи своје ка слуги Својему, на коју си ми заповедио да се ослањам.

50.¹

Кла-њам се стра-да-њу, о - пе - вам
 по - - - греб, ве - ли - чам
 Тво - ју моћ, Чо - ве - ко -
 љуп - че, ко - ји - ма сам о - сло - бо - ђен
 од про - паст - них стра - да - ња.

У невољи мојој теши ме што ме реч Твоја оживљава.

51.¹

Про - тив Те - бе, Хри - сте, об - на - жи
 се мач, и мач моћ - - -
 но - га о - ту - пи се, и би
 по - бе - ђен мач Е - дем - ски.

Охоли ми се ругају веома; али ја не одступама од закона Твојега.

52¹

Ов-ца гле-да-ју-ћи јаг - ње где се
ко - - - ље, про - ба - да - на
ош - - - три - цом ри - да - ше,
по - бу - див-ши и ста-до да ту - жи.

Памтим судове Твоје од искона, Господе, и тешим се.

53¹

И - а - ко се у гроб са-хра - њу -
јеш, и у
ад и - деш, и - пак си ис-праз-ни - о
гро - бо - ве, и ад
си об - на - жи - о, Хри - сте.

**Гнев ме обузима на безбожнике, који остављају
закон Твој.**

54.¹

За-шав-ши, Спа-си-те-љу, хо-ти-ми - це
 под — зем - љу, — о - жи - ве - о
 си — у - мрт - вље - не — љу - де,
 и уз-ве - о их сла-ви — О - че - вој.

Наредбе су Твоје песма моја у путничком стану мојем.

55.¹

Је-дан од Тро-ји-це у те - - -
 лу, — нас — ра-ди пре - - тр - пе —
 пре - зре - ну — смрт, у - жа-са-ва се
 сун - це и — дрх - ти — зем - ља.

Ноћу помињем име Твоје, Господе, и чувам закон Твој.

56.¹

Ка - о из гор-ко - га из - во -
 ра, _____ по-том-ци Ју-ди-на ко-ле-на
 по-ло - жи - ше у _____ ров _____ И - су - са,
 Хра-ни - те-ља, да-ва-о - ца _____ ма - не.

То је моје, да чувам заповести Твоје.

57.¹

Су-ди-ја ка - о о - су - ђе-ник ста - де
 пред Пи-ла - та су - ди - ју, _____
 и би _____ о - су - ђен не - - - пра -
 вед - ном смр - ћу, на крс - - -
 ном _____ др - ве - ту.

Део мој си Ти, Господе; наумио сам чувати речи Твоје.

58.¹

Гор-ди Из-ра-и-љу, у-би-ла - чки на -
ро - де, _____ за - што по-стра-да, те Ва -
ра - - - ву__ о - сло - бо - ди,
а Спа-си - те-ља пре-да - де__ кр - сту.

Молим Ти се из свег срца, смилуј се на ме по речи Твојој.

59.¹

Саз-дав-ши ру-ком Сво-јом А - да - ма__
од зем - - - ље, _____ због ње - га
си по-ста - о _____ при - ро - дом
чо - век, и рас-пе - о си се сво -
је - вољ - но.

**Разматрам путеве Твоје, и обраћам ноге своје к откри-
вењима Твојим.**

60. У по-слу-шно-сти, Ре - чи, пре-ма
 сво - ме О - - - цу, _____ си-ша-о си
 чак до стра - - - шно - га а - да,
 и вас-кр - са - о си _____ род - људ - ски.

Хитам и не устежем се чувати заповсти Твоје.

61. Ја - ој ме-ни, Све-тло-сти све - та, ја - ој
 ме-ни Све - тло - сти мо - - - ја, _____
 И - су - се мој _____ нај - же - ље -
 ни - ји, ва - пи - ја - ше Дје - - - ва,
 гор - ко _____ ри - да - ју - ћи.

Мреже безбожничке опколише ме, али закона Твојега не забрављам.

62.¹

За - вид - љи - ви, у - би - ла - чки и гор - ди
 на - ро - де, _____ бар да се сти - - -
 диш - пла - шта - ни - це и са - мо - га
 у - бру - са вас - кр - сло - га _____ Хри - ста.

У по ноћи устајем, да Те славим за праведне судове Твоје.

63.¹

При - ђи, _____ крв - љу у - ка - ља - ни
 у - би - цо у - че - ни - че, _____
 и по - ка - жи ми на - - - - - рав -
 сво - је _____ зло - ће, ко - јом си
 по - ста - о Хри - стов из - да - ји - ца.

У заједници сам са свима који се Тебе боје, и који чувају заповести Твоје.

64.¹

Пре-тва-раш се ка - о не-ки чо - ве - ко -
 љу - - - бац, без-ум-ни и сле-пи
 нај-по - губ - - ни - ји не - вер -
 ни, про-дав - ши ми-ро за но - вац.

Доброте је Твоје, Господе, пуна сва земља; наредбама Твојим научи ме.

65.¹

Как-ву си це - ну и-ма-о за не-бес-ко
 дра-го-це - но Ми - - - ро?
 Как - ву си дос - тој - ну це - ну
 при - ми - о? Про-паст си на -
 ша - о, нај-про-кле-ти - ји са - та - но.

Учинио си добро служи својему, Господе, по речи Својој.

66.¹

А - ко си при - ја - тељ си - ро - тих,
и жа - лиш ми - - - ро -
ис - то - - - че - но за спас
ду - - - ше, ка - ко про - да - јеш за
зла - - - то Све - тло - зрач - ног.

Благости, знању и разумности научи ме, јер заповестима Твојим верујем.

67.¹

О Бо-жја Ре - чи, о ра-до - сти мо - -
ја, ка - ко ћу пре-тр-пе - ти Твој
тро - днев - ни по - греб? Ка - о ма - те - ри
са - да ми се раз-ди - ре у - тро - ба.

Пре страдања свога сагреших, због тога сада чувам
реч Твоју.

68.¹

Ко ће ми да - ти во - ду и из -
во - ре су - - - за? Ва-пи-ја-ше
Бо - го - не - вес - на Дје - ва,
да о - пла-чем мо - - - га слат-ко - га
И - су - са.

Ти си добар, и добро чиниш; научи ме наредбама Својим.

69.¹

О го - ре и хум - ке, и мно-жи - не
љу - - - ди, пла-чи - те сви
и ту - жи - те са - мном,
ма - те - ром ва - ше - га Бо - га.

Умножи се на ме неправда гордих, али се ја свим срцем држим заповести Твојих.

70.¹

Ка-да ћу те ви-де-ти, Спа-си-те-љу,
 ве-чна Све-тло-сти, ра-до-сти
 и сла-до-сти ср-ца мо-
 га, гор-ко ри-да-ше Дје-ва.

Усири се као млеко срце њихово, а ја се тешим законима Твојим.

71.¹

И-а-ко си Ти, Спа-си-те-љу,
 ка-о ка-мен и-се-чен по кра-је-ви-ма,
 при-ми-о се-че-ње,
 и-пак си ка-о из-вор жи-во-та,
 ис-то-чи-о ре-ку жи-ву.

Добро ми је што страдам, да се научим наредбама Твојим.

72.¹

Ка - о из - јед - но - га из - во - ра, дво -
 стру - ком ре - - - ком - - - ко - ја
 ис - ти - - - че из - Тво - га -
 реб - ра, на - па - ја - ју - ћи се,
 сти - че - мо бес - мр - тни жи - вот.

Миљији ми је закон уста Твојих, него тисуће злата и сребра.

73.¹

До - бро - вољ - но - по - ка - за се, Ре - чи,
 у гро - бу мр - - - тав,
 но жи - виш, и ка - о што си ре - ка - о по -
 - - ди - ћи - - ћеш љу - де сво - јим
 вас - кр - се - њем, Спа - си - те - љу - мој.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

74.¹

Пе - сма - ма сла - ви - мо Те - бе, Бо - га
 све - - - га, са О - цем
 и Све - тим Ду - хом, и сла -
 ви - мо Твој бо - жан - стве - ни по - греб.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

75.¹

Бла - же - ном Те на - зи - ва - мо Бо - го - ро -
 ди - це чис - - - - та, и
 вер - но по - шту - је - мо три - - - -
 днев - ни по - греб Си - на Тво - га,
 и Бо - га на - ше - га.

И опет ПРВИ ТРОПАР оба хора заједно.

1.

Жи - во - те Хри - сте, би - о си
 по - ло - жен у гроб,
 и ан - ђел-ске вој - ске у - - - жа -
 са - ва - ху се, сла - ве - ћи
 Тво - - - је сни - схо - ђе - ње.

Затим, МАЛА ЈЕКТЕНИЈА, и ВОЗГЛАС:

**Јер се благослови Име Твоје, и прослави се Царство Твоје,
 Оца, и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.**

Затим друга статија.

Статија друга-глас 5.

1.²

До - стој-но је ве-ли-ча-ти Те-бе

Жи - во - то - дав - - - ца, ко - ји си

на_ кр - сту ру - ке_ ра - ши - ри - о,

и са - тро моћ не-при - ја - те - ља.

**Руке Твоје створиле су ме и начиниле ме; уразуми ме,
и научићу се заповестима Твојим.**

2.²

До - стој-но је ве-ли-ча-ти Те-бе Са-зда -

те - ља све - га, јер Тво-јим стра-да-њи-ма

и-ма-мо о-сло-бо-ђе-ње од стра - да-ња,

из-ба - вив-ши се од_ про - па - сти.

**Који се Тебе боје, видеће ме, и радоваће се
што се уздам у реч Твоју.**

3.²

У - жа-сну се зем-ља, и сун - це,
 Спа-си-те-љу, са - кри се, ка - да си_
 Ти, - Хри-сте, не-за-лаз - на_ све - тло-сти,
 за - ша - о те - лом у _____ гроб.

**Знам да је правда у судовима Твојим, Господе,
и да ме праведно понижаваш.**

4.²

У - сну-о си, Хри-сте, при-род - но_
 жи-вот-ним сном у гро - - бу, и из_
 теш - ког гре-хов - ног сна про-бу -
 ди - о си _____ род - људ - ски.

**Нека доброта Твоја буде утеха моја, као што си рекао
служи Своме.**

5.²

Је-ди - на од же-на без_ бо-ла ро-дих
Те, Че - - до, а са - да Тво-јим стра-да -
њи - ма тр - пим не-ис - ка-за-не бо -
ло-ве, го-во - ра - ше_ Пре - чи - ста.

**Нека дође к мени милосрђе Твоје, да оживим; јер је
закон Твој утеха моја.**

6.²

У - жа - са - ва - ху се Се - ра - фи - ми
гле - да - ју - ћи Те, Спа - си - те - љу,
го - ре не - раз - луч - на са О - - - цем,
а до - ле мрт - - - ва, о - пру - же - на_
по - зем - љи.

Нека се постиде охоли: јер ме без кривице оборише.
Ја промишљам о заповестима Твојим.

7.²

Хра - мов-на за - ве - са раз - ди - ре се
од Тво - га рас - пе - - - ћа, све - ти - ла
са - кри - ва - ју свет - лост, Ре - чи, ка - да
си се Ти, Сун - - - це, са - кри - о
под зем - љу.

Нека се обратe мени који се Тебе боје, и који знају
откривења Твоја.

8.²

Ти ко - ји си у по - чет - ку јед - ним
ми - гом у - твр - ди - о круг зем - ље, ка - о чо - век
без да - ха за - ша - о си под зем - љу,
у - жа - сну се не - бо од при - зо - ра.

Срце моје нека буде савршено, у наредбама Твојим да се не постидим.

9.²

За - ша - о си под зем-љу — Ти ко - ји
 си ру - ком сво - јом са - зда - о — чо - ве - ка,
 да све - сил - ном мо - - ћи од па - да
 по - диг - неш че - те — људ - ске.

Чезне душа моја за спасењем Твојим, реч Твоју чекам.

10.²

Хо - ди - те за - пој - мо у - мр - ло - ме
 Хри - сту све - ти плач, ка - о не - ка - да
 же - не ми - ро - но - си - це да са њи - ма
 чу - је - мо и ми: ра - дуј — се.

**Чезну очи моје за речју Твојом; говорећи: када ћеш
ме утешити.**

11.²

За - ис - та си Ти, Ре - чи, не - ис - црп - но

Ми - ро, за - то Ти и при - но - ша - ху

ка - о мрт - ва - цу жи - вом ми - - - ро,

же - - - не ми - ро - но - си - це.

**Постадох као мех у диму, али Твојих наредаба не
заборавих.**

12.²

Са - хра - њен, Хри - сте, са - ти - реш

цар - ства а - до - ва, а смрт смр - ћу

у - мрт - вљу - јеш, и од - про - па - сти

о - сло - ба - - ђаш ро - ђе - не - на -

зем - - - љи.

Колико ће бити дана слуге Твојега? Када ћеш судити онима који ме гоне.

13.²

Бож - ја пре-муд-рост ко - ја из - ли - ва
стру - је жи - во - - - та, за - ла - зе - ћи
у гроб о - жи - во - тво - ра - ва о - не ко - ји
су у нај - крај - - њим ме - сти - ма
а - да.

Охоли ископаше ми јаму, наспрот закону Твојему.

14.²

Да би об - но - ви - о чо - ве - чи - ју
раз - би - је - ну при - ро - ду, ра - њен сам
вољ - но смр - ћу те - - ла, не му -
чи се, Ма - ти, - ри - да - њем.

Све су заповести Твоје истина; без кривице ме гоне,
ПОМОЗИ МИ.

15.²

За - ша - о си под зем-љу, Лу - чо -
но - шо прав - де, и мрт-ве си по - ди -
га - о ка - о из сна, о - даг - нав - ши
сву та - му ко - ја је у а - ду

Умало ме не убише на земљи, али ја не остављам
заповести Твојих.

16.²

Зр - но дво - стру - ко по - при - ро - ди
жи - вот - но да - нас се са - су - за - ма
се - је у нед - ра - зем - ље, а из -
ник - нув - ши об - ра - до - ва - ће свет.

По милости Својој оживи ме, и чуваћу откривења уста Твојох.

17.²

У - пла-ши се А-дам ка-да је Бог
хо-ди-о у ра - - ју, а ра-ду-је
се о-но-ме ко-ји је си-ша-о у
ад; пре па - - - ли, а са - да
по - ди - гну - ти.

До века је, Господе, реч Твоја утврђена на небесима.

18.²

При-но - си Ти жр-тве су-за Ма-ти
Тво-ја Хри - сте, те-лом по - ло-же-ном у
гро - бу, кли-чу - ћи: у-ста-ни Че - до,
ка - о што си про - ре - ка - - о.

Од колена до колена истина је Твоја; Ти си поставио
земљу, и стоји.

19.

Са-кри - ва-ју-ћи Те Јо-сиф по-бо-жно у
но - вом гро - бу, по - је Ти, Спа - си-те-љу,
Бо-га дос - тој-не по - гре - бне пес - ме,
по - ме - ша-не са _____ ри - да - њем.

По наредби Твојој све стоји сад; јер све служи Теби.

20.

Гле - да - ју - ћи Те, Ре - чи, при - ко - ва - на
гво-зде-ним кли-но-ви - ма за _____ крст, Ма-ти
Тво-ја про - ба - да ду - шу кли - но-ви-ма
и стре - ла - ма гор-ке _____ жа - ло - сти.

Да није закон Твој био утеха моја, погинуо бих у
невољи својој.

21.²

Ма - ти, гле - да - ју - ћи Те - бе,
на - сла - ду све - - - га, где Те по -
је - гор - ким пи - - - ћем, гор - ко об -
ли - - - ва ли - це - су - за - ма.

Заповести Твојих нећу заборавити до века, јер ме њима
оживљаваш.

22.²

Љу - то се ра - ња - вам и раз - ди - ре ми
се у - тро - ба, Ре - чи, гле - да - ју - ћи
Тво - је не - пра - вед - но - за - кла - - - ње,
го - во - ра - ше Пре - чи - ста, пла - чу - ћи.

Ја сам Твој, помози ми, јер тражим заповести Твоје.

23.²

Ка-ко ћу за-тво-ри-ти сла-тко о-ко
и ус-не Тво-је, Ре- - - чи? Ка-ко
ћу Те_ дос-тој-но мрт-вих са-хра-
ни-ти? У-жа-са-ва-ју-ћи се по-ви-
ка_ Јо-сиф.

Безбожници гледају да ме убију; а ја размишљам о Твојим откривењима.

24.²

Јо-сиф и Ни-ко-дим са-да
по- - ју у-мр-ло-ме Хри-сту над-
гроб-не_ пес- - - ме, а са њи-ма
по- - - ју и Се-ра-фи-ми.

Свему савршеноме видех крај; али је заповест Твоја
веома широка.

25.²

Под зем - љу за - ла-зиш, Спа-си-те-љу,
Сун - це прав - - - де, за - то се__
Лу - на, ко - ја__ Те__ ро - - - ди,
по - мра - ча - ва жа - ло-шћу, ли - ше - на
Тво - га__ гле - да - ња.

Како љубим закон Твој! Цео дан мислим о њему.

26.²

У - жа - са - ва се ад, Спа-си-те-љу,
гле-да-ју-ћи Те-бе, Жи-во-то-дав - ца,
где пле - ниш ње-го-во__ бо - гат - ство,
и по-ди - жеш мрт-ве__ од__ ве - ка.

**Заповест Твоја чини ме мудријим од непријатеља мојих;
јер је са мном увек.**

27.²

Сун - це си - ја јас-но по-сле но - ћи,
Ре - - - чи, а и Ти, вас - кр - сав - ши,
свет-лиш ја - сно по - сле_ смр - - - ти,
ка - - - о из све - ча - не_ дво - ра - не.

**Разумнији постах од свих учитеља својих;
јер размишљах о Твојим откривењима.**

28.²

Зем - ља, при-мив-ши Те, Ство-ри -
те - љу, у нед - ра, о - бу - зе - та тре -
пе-том тре - се се,_ Спа - си - те-љу,
про-бу - див-ши мрт-ве_ по - тре - сом.

Мудрији сам од старца; јер заповести Твоје чувам.

29.²

Ни - ко - дим и Јо - сиф по - ма - зу - ју - ћи
 Те, Хри - сте, са - - да на нов до - сто -
 јан - ствен на - чин ми - ром, по - ви -
 ка - ше: у - жа - сни се - сва - зем - љо.

Од свакога злог пута заустављам ноге своје, да бих чувао реч Твоју.

30.²

За - ша - о си, Ство - ри - те - љу све - тло - сти,
 и са То - бом за - ђе све - тлост сун - ца,
 а тво - ре - ви - на дрх - ти - тре - пе - том,
 про - по - ве - да - ју - ћи Те ка - о Ство - ри -
 те - ља - све - га.

Од наредоба Твојих не одступам; јер си ме Ти научио.

31.²

У - гла - ње - ни ка - мен по - кри - ва
у - га - о - ни ка - - мен, а смрт - ни
чо - век по - кри - ва са - да Бо - га
у гро - - - бу ка - о смрт - на; у - жа -
с ни се - зем - љо.

Како су слатке језику моме речи Твоје, слађе од меда у устима мојим.

32.²

Ви - ди у - че - ни - ка ко - га си љу -
би - о и сво - ју Ма - тер, Че - - до,
и дај - нај - сла - њи глас, ва - пи -
ја - ше Пре - чи - ста, пла - чу - ћи.

Од заповести Твојих постадох разуман; тога ради
мрзим на сваки пут лажни.

33.²

О Ре-чи, ка-о да-ва-лац жи-
во - - - та, рас-пет на кр-сту-
ни - си по-би - о Ју-де - - - је,
не-го си вас-кр-са-о и њи-хо -
ве мрт - ве.

Реч је твоја жижак нози мојој, и видело стази мојој.

34.²

Ка-да си пре стра-да-о, Ре-чи, ни-си
и-ма-о ле-по-те-ни ли-ка, али
вас-кр-сав-ши за-сја-о си, у-кра-сив-ши
љу - де бо-жан-ским зра-ка-ма.

**Заклех се да ћу чувати наредбе правде Твоје,
и извршаваћу их.**

35.

За - ша - о си те - лом под зем - љу,
не - за - ла - зни Све - тло - но - - шче. А
сун - це не мо - гу - ћи то гле - да - ти,
по - мра - чи се у _____ сред да - на.

Потиштен сам веома, Господе, оживи ме по речи Твојој.

36.

Сун - це а у - јед - но и ме - сец,
по - мра - чив - ши се, Спа - си - те - љу, по - на -
ша - ју се ка - о бла - го - ра - зум - не
слу - - - ге, ко - је об - ла - - - че
цр - ну _____ о - де - - - ћу.

Нека Ти буде угодна, Господе, добровољна жртва уста
мојих, и судовима Својим научи ме.

37.²

За-по-вед-ник Те по-зна-де ка-о Бо-га
и-а-ко си би-о у-мрт-вљен. Ка-ко
ћу Те, Бо-же мој, до-та-ћи ру-
ка-ма? У-жа-са-вам се! Ва-пи-
ја-ше Јо-сиф.

Душа је моја у руци мојој непрестано у невољи; али
закона Твога не забрављам.

38.²

У-сну А-дам, и смрт из ре-бра
из-ве-де; а Ти, Ре-чи Бо-жја,
са-да у-снув-ши, из тво-јих ре-ба-
ра ис-то-чи све-ту жи-вот.

Безбожници су ми метнули замку; али помоћу
заповести Твојих не застраних.

39.²

У - сн у в - ши ма - ло о - жи - ве - о - си
м р т - - - ве, а вас - кр - сав - ши, вас - кр -
са - о - си, - Доб - - - ри, о - не
ко - ји спа - ва - ју - од - ве - ка.

Присвојих откривења Твоја за вавек; јер су радост
срцу моме.

40.²

У - зет си са зем - ље, но ис - то -
чи - о си ви - но - спа - се - - - ња,
жи - во - точ - на - Ло - - зо. Про - слав -
- љам Тво - ја стра - да - ња, и - крст.

Приволео сам срце своје да твори наредбе Твоје навек,
до краја.

41.²

Ка - ко Те Ста - ре - ши - не Ум - них
си - ла, Спа - си - те - љу, о - пе - ва - ју,
на - га, о - кр - вав - ље - на, о - су -
ђе - на, под - но - се - ћи сме - - - лост
рас - пи - ња - ча.

Оне који престапају закон, презирем,
а ја закон Твој љубим.

42.²

За - ру - че - ни и нај - не - пра - вед -
ни - ји ро - де Јев - реј - - ски, зна - о
си за об - нав - ља - ње - - - ма;
за - што си о - су - ди - о - - Хри - ста.

Ти си заклон мој и штит мој; реч Твоју чекам.

43.²

У о - де - ћу по - ру - ге о - бла - чиш
У - кра - си - те - ља све - - - га,
Ко - ји ут - вр - ди не - - - бо, и
зем - - - љу у - кра - си див - но.

**Идите од мене безаконици! И чуваћу заповести
Бога свога.**

44.²

Ка - о - пе - ли - кан пти - ца, ра - њен у
ре - бра сво - ја, Ре - - - чи, о - жи - ве - о
си сво - ју у - мр - лу де - - - цу, ис - ка -
пав - ши им из - во - ре жи - во - та.

**Укрепи ме по речи Твојој и бићу жив, и немој ме
осрамотити у надању моме.**

45.²

Не - ка - да И - сус за - ус - та - ви
сун - це се - ку - ћи и - но - пле - ме - ни - ке,
а Ти си се сам са - кри - о,
ру - ше - ћи на - чал - ни - ка та - ме.

**Утврди ме, и спашћу се, и размишљаћу о наредбама
Твојим без престанка.**

46.²

Из - во - ле - о си, Ми - ло - срд - ни, и
чо - век да по - ста - - - неш, о - ста - вши
у нед - ри - ма О - че - вим, и у
ад си си - ша - о, Хри - сте.

Обараш све који одступају од наредаба Твојих, јер су помисли њихове лаж.

47.²

Би по-диг-нут на крст О-нај, ко-ји на
во-да-ма ут-вр-ди зем-љу, и ка-о
без да-ха по-ла-же се са-да у њу,
а о-на, не под-но-се-ћи то, по-тре-
са се стра-шно.

Као гар бацаш све безбожнике на земљи; тога ради омилеше ми откровења Твоја.

48.²

"А - вај ме-ни, о Си-не!", ри-да-ше Не-ис-
ку-со-муж-на Дје-ва го-во-ре-ћи: "Ко-га се
на-дах ви-де-ти ка-о Ца-ра, ви-дим
са-да о-су-ђе-на на кр-сту."

Дрхти од страха Твога тело моје, а судова Твојих
бојим се.

49.²

О - во ми об - ја - ви Гав - ри - ло,
ка - да сле - - те, ко - ји про - ре - че
веч - но - - Цар - - ство, Си - - - на
мо - га, - - И - су - са.

Чиним суд и правду, не дај ме онима који ме гоне.

50.²

Ах, - - из - вр - ши се Си - ме - о - но - во
про - ро - чан - ство, јер Твој мач - - -
про - - - ђе кроз ср - це мо - - - је,
Е - ма - ну - и - ле.

Одбрани слугу Свога на добро његово, да ми не чине
силе охоли.

51.²

Да сте се, хри-сто-бор-ци, по-сти-
де-ли бар мрт-вих, о - - - них ко-је
по - ди-же Жи-во - то - да - - - вац,
ко - га ви из за - ви - сти у -
би - сте.

Очи моје чезну за спасењем Твојим и за речју
правде Твоје

52.²

Хри - сте мој, ви-дев-ши Те-бе не-вид-
љи - ву Свет - лост, где се без да - ха
са - кри - ваш у гроб, у - жа-сну се сун -
- - це и по - мра - чи свет - лост.

Учини слуги Своме по милости Твојој, и наредбама
Твојим научи ме.

53.²

Пре - чи - ста Тво - ја Ма - ти, Ре - чи,
пла - ка - ше гор - - - ко, ка - да у - - -
гро - бу ви - де - - Те - - - бе, Не - ис -
ка - за - но - га и Без - по - чет - но - га
Бо - - - га,

Ја сам слуга Твој; уразуми ме, и познаћу откривења Твоја.

54.²

Тво - ја бес - мрт - на Ма - ти, Хри - сте,
Тво - ју смрт гле - да - ју - ћи, бол - но Ти - - -
го - во - - - ра - ше: ”Не бу - ди ду - го,
Жи - во - те, ме - ђу - - мрт - ви - ма”.

Време је да се служи Господу, а они разорише закон Твој.

55.²

Љу - - ти ад за - дрх - та, ка - да
ви - де Те - бе, бес - мрт - но Сун - це _
сла - - - ве, и бр - зо от - пу - шта -
ше _ су - - - жње.

Тога ради љубим заповести Твоје, већма него злато
и драго камење.

56.²

Ве - ли - ки и стра - шни при - зор
ви - ди се са - - да, јер уз - роч - ник
жи - во - та _ при - хва - ти смрт хо - те - ћи
да о - жи - ви _ све.

Тога ради заповести Твоје држим да су верне, јер на сваки лажни пут мрзим.

57.²

Про-ба - да - ју се ре - бра и при - ки -
 ва - ју се ру - ке Го - спо - да - - - ру,
 Те - би ко - ји ис - це - љу - јеш ра -
 ну - од ре - - - бра, и не - уз - држ -
 љи - вост ру - ку пра - о - та - ца.

Дивна су откровења Твоја; зато их чува душа моја.

58.²

Не - ка - да Ра - хи - љи - на си - на
 о - пла - ки - ва - ху сви - у - ку - ћа - ни,
 а са - да Си - на Дје - ве о - пла -
 ку - је збор у - че - ни - ка, са -
 Ма - те - ром.

Речи Твоје када се јаве, просветљују и уразумљују прости.

59.²

У - да - ра - ху ру - ка - ма - по
ли - цу Хри - ста, Ко - ји је ру - ком
са - зда - о чо - ве - ка и
са - тро че - љу - сти зве - ри.

Отварам уста своја да одахнем, јер сам жедан
заповести Твојих.

60.²

Сви вер - ни са - да пес - ма - ма сла -
ве, Хри - сте, Тво - је рас - пе - ће -
и по - греб, из - бав - ље - ни
од смр - ти Тво - јим по - гре - бом.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

61.²

Веч - ни Бо-же, са - веч-на Ре - чи -
и Ду - ше Све - ти, ка - о до - бар
у - кре - пи скип - тар на - ро - да
на - ше - га про - - - тив не - при -
ја - те - - ља.

И сада и увек, и у векове векова. Амин.

62.²

Ро - див-ши жи - вот, Пре-чи - ста
Дје - - - во, ка - о доб - ра -
у - ми - - - ри црк - ве - не саб -
ла-зни и да - руј мир.

И опет ПРВИ ТРОПАР оба хора заједно.

1.²

До - стој - но је ве - ли - ча - ти
 Те - бе Жи - во - то - дав - ца, ко - ји
 си на кр - сту ру - ке ра - ши -
 ри - о, и са - тро моћ не - при -
 ја - те - ља.

Затим ЈЕКТЕНИЈА МАЛА, и ВОЗГЛАС:

Јер си Свет Боже наш, Који на престолу херувимске славе почиваш, и Теби славу узносимо Оцу, и Сину, и Светоме Духу, и сада и увек и у све векове.

А по возгласу статија трећа.

Статија трећа-глас 3.

1.³
Сви на - ра - шта - ји, при - но - се

пес - - му Тво - ме по - - -

гре - бу, Хри - сте мој.

Погледај ме и смилуј се на мене, као што чиниш са онима који љубе име Твоје.

2.³
Ски - нув - ши Те А - ри - ма - те - јац са

кр - ста, и о - ба - вив - ши пла - шта - ни - цом,

са - хра - - - њу - је Те у гроб.

Утврди стопе моје у речи Својој, и не дај никаквом безакоњу да овлада мноме.

3.³
До - ђо - ше ми - ро - но - си - це,

пре - му - дро при - но - се - ћи Ти
ми - - - - - ро, Хри - сте мој.

Избави ме од насиља људског, и чуваћу заповести Твоје.

Хо - - - ди - те, сва ство - ре - ња,
при - не - - - си - мо по - гре - бне
пе - сме Ство - ри - те - љу.

Светлошћу лица Твога обасјај слугу Свога, и научи ме наредбама Твојим.

Ка - о мрт - ва, — жи - во - га,
са ми - ро - но - си - ца - ма, сви по -
ма - жи - мо ми - ром — пре - му - дро.

Очи моје лију потоке суза, зато што не чувају закона Твога.

6.³

Jo - си - фе тре - бла - же - - - не,
са - хра - ни те - - - ло Хри - ста,
Жи - во - то - дав - ца.

Праведан си, Господе, и прави су судови Твоји.

7.³

О - ни ко - је на - хра - ни ма - ном,
по - ди - го - ше пе - - - - ту,
на доб - ро - тво - ра.

Јавио си правду у откривењима Својим, и истину целу.

8.³

О - ни ко - је на - хра - ни ма - ном,
при - но - се Спа - си - те - љу жуч,
а у - јед - но и о - цат.

**Ревност моја једе ме, зато што непријатељи моји
заборавише речи Твоје.**

9.³

О, ве-ли-ко-га без-ум-ља,
и Хри-сто-у-би-ства, про-
ро-ко-у-би-ца.

Реч је Твоја веома чиста, и слуга је Твој веома љуби.

10.³

Ка-о без-ум-ни слу-га,
пре-да-де у-че-ник, без-
-дан пре-му-дро-сти.

**Ја сам мален и ништаван, али заповести Твојих не
заборављам.**

11.³

Про-дав-ши Из-ба-ви-те-ља,
лу-ка-ви Ју-да, ос-та-де
за-ро-бље-ник.

Правда је Твоја, правда вечна, и закон Твој истина.

12.³

По Со - ло - мо - ну, у - ста
без-за-ко-ног на - ро-да, ров_____
су ду - бо - ки.

Туга и невоља снађе ме, заповести су Твоје утеха моја.

13.³

На без-бож - ним пу - те - ви - ма,
бе-за-ко-ног на - ро-да, тр - - - -
ње је и зам - ке.

Вечна је правда у откривењима Твојим; уразуми ме и бићу жив.

14.³

Јо - сиф са Ни - ко - ди - мом,
до-стој-но мрт - - - вих, са - хра - - - -
њу - је Ство - ри - те - ља.

Вичем из свег срца: услиши ме, Господе; сачуваћу
наредбе Твоје.

15. ³ Спа - си - те - љу, Жи - во - то - дав - че,
 сла - ва си - ли Тво - јој, ко - ја
 је раз - о - ри - ла ад.

Призивам Те, помози ми; држаћу се откривења
Твојих.

16. ³ Ви - де - ћи Те, Ре - чи, где
 ле - жиш, Пре - чи - ста пла - - -
 ка - ше, ма - те - рин - ски.

Претичем свануће, и вичем; реч Твоју чекам.

17. ³ О слат - ко мо - је Про - ле - ће,

Че - до мо - - - је нај - - сла-ђе!

Где за - - - ђе Тво - ја ле - по - та.

**Претичу очи моје јутарњу стражу, да бих размишљао
о речи Твојој.**

18.³

Пре - чи - ста Тво - ја Ма - ти

пла - ка-ше, ка - да си Ти, _____

о Ре - чи, ум - ро.

**Чуј глас мој по милости Својој, Господе; по суду Своме
оживи ме.**

19.³

Же-не са ми - ром до - ђо - ше,

да по-ма-жу Хри - - - ста, бо - жан -

- - - стве - но Ми - ро.

Приближују се они који ме гоне безакоњем; јер су се удаљили од закона Твога.

20.

Ти у - мрт-вљу-јеш смрт — смр - ћу,
Бо - же мој, Тво - - - јом бо -
жан - ском си - лом.

Ти си близу, Господе, и све су заповести Твоје истина.

21.

Пре - ва - ри се ва - ра - ли - ца,
пре - ва - ре - ни се из - ба - вља Тво - јом
пре - му - - - дро - шћу, — Бо - же мој.

Одавно знам за откривења Твоја, да си их поставио за навек.

22.

На дно — а - до - во би спу - штен

из - да - жи - ца, у бу - - - - нар
про - па - сти.

Погледај невољу моју, и избави ме; јер не заборављам закона Твога.

23.³

Тр-ње и зам - ке пу - те-ви су
све - бед - - - ног, без - - - ум -
но - га Ју - де.

Прими се ствари моје, и одбрани ме, по речи Својој оживи ме.

24.³

Сви рас-пи-ња-чи Тво - ји,
Ре - чи, по - ги - ну - ће за - јед-но,
Си - не Бо - - - жји, Ца - ре све-га.

**Далеко је од безбожника спасење, јер се не држе
наредаба Твојих.**

25. Сви крв - ни - ци по - ги - ну - ће
 за - јед - но, у бу - на - - - ру
 про - па - сти.

**Милосрђе је Твоје, Господе, велико; по правој суду
Својој оживи ме.**

26. Си - не__ Бож - ји, Ца - ре све - га,
 Бо - же мој, Ство - ри - те - љу мој, ка - ко си
 под - - - не - о__стра - да - ња?

**Много је противника мојих и непријатеља мојих; али ја
не одступам од откривења Твојих.**

27. Гле - да - ју - ћи на__ кр - сту о - бе - ше - на
 Си - на, Дје - - - ва__ри - да - ше.

Видим одметнике, и мрско ми је; јер не чувају речи Твоје.

28.
 Јо - сиф са Ни - ко - ди - мом

 са - хра - њу - је, Те - - - - ло

 Жи - во - нос - но.

Гледај, како љубим заповести Твоје, Господе, по милости Својој оживи ме.

29.
 Са бо-лом у ср - цу, Дје - ва

 на-ри - ца-ше, топ - - ло су - зе_

 _ ро - не - ћи.

Основа је речи Твоје истина, и вечан је сваки суд правде Твоје.

30.
 Свет-лост о - чи - ју — мо - јих,

Кнезови ме гоне ни за шта, али се срце моје боји речи Твоје.

Радујем се речи Твојој као онај који задобија велики плен.

Мрзим на лаж и гадим се на њу; љубим закон Твој.

33.³

Би - о си на - по - јен Ми - ло -
срд - ни оц - том и жу - - - чи,
раз - ре - шу - ју - ћи ста - ро - ку - ша - ње.

Седам пута на дан хвалим Те за судове правде Твоје.

34.³

На крст при - ко - ван си, Ти,
ко - ји си не - кад по - кри - ва - о
на - род Свој сту - бом об - ла - ка.

Велики мир имају они који љубе закон Твој, и у њих нема спотицања.

35.³

Ми - ро - но - си - це, о - Спа - си - те - љу,

до - шав - ши ка гро - - - бу,
при - не - - - со - ше Ти ми - ро.

Чекам спасење Твоје, Господе, и заповести Твоје извршујем.

36.³

Ус - та - ни_ Ми - ло - срд - ни, по - ди -
жу - ћи нас из ад - - - ских
ду - би - на.

Душа моја чува откривења Твоја, и ја их љубим веома.

37.³

Ва - скр - сни Жи - во - то - дав - че,
ро - не - ћи су - зе го - во - ри Ма - ти_
ко - - - ја Те - је ро - ди - ла.

Чувам заповести Твоје и откривења; јер су сви путеви моји пред Тобом.

38.³ По-жу-ри да вас-крс-неш, — Ре-чи,
 раз-ре-шу-ју-ћи жа-ло-сти о-ну,
 ко- - - ја Те чи-сто ро-ди.

Нека изиђе кајање моје преда Те, Господе! По речи Својој уразуми ме.

39.³ У-жа - сну-ше — се не-бе-ске
 си-ле од стра- - - ха, гле - - - да -
 ју - ћи Те мр-тва.

Нека дође мољење моје преда Те! По речи Својој избави ме.

40.³ Оп-ро-сти — гре-хе о - ни - ма

ко - ји са љу - бав - љу и стр - - - хом
по - шту - ју Тво - ја стра - да - ња.

Уста ће моја певати хвалу Теби, када ме научиш наредбама Својим.

41.³

О стра - шног и не - о - бич - ног
при - зо - ра, Ре - чи Бо - - - жја,
ка - ко те зем - ља по - кри - ва.

Језик ће мој казивати реч Твоју, јер су све заповести Твоје праведне.

42.³

Не - ка - да но - се - ћи Те, Спа - се,
Јо - сиф бе - - жа - ше, а са - да
Те дру - ги са - хра - њу - је.

Нека ми буде рука Твоја у помоћи; јер ми омилеше
заповести Твоје.

43.³

Пре-чи - ста Тво - ја Ма - ти,
Спа-си - те-љу мој, пла - че и ри - да
за То - бом у - мр-лим.

Жедан сам спасења Твојега, Господе, и закон је Твој
утеха моја.

44.³

У - жа - са - ва - ју се у - мо - ви,
од не - о - бич - ног и страш - ног по - гре -
ба Тво - га, Са - зда - те - љу све - га.

Нека живи душа моја и Тебе хвали, и судови Твоји
нека ми помогну.

45.³

Ми - ро - но - си - це ве - о - ма

ра - но до - шав - ши, по - кро - - -
пи - ше _____ гроб ми - ром.

Зађох као овца изгубљена: потражи слугу Својега; јер заповести Твојих не заборавих.

46.³

Мир _____ Цр - кви, спа - се - ње
на - ро - ду сво - - - ме да - - руј,
сво - јим вас - кр - сом.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

47.³

О Тро - жи - це, Бо - же _____ мој,
О - че, Си - не _____ и Ду - - - ше,
сми - - - луј се на свет.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

48.³

У - до - сто - ји, Дје - во, - слу - ге
тво - је, да ви - - - де вас - - - крс
Си - на тво - га.

И опет ПРВИ ТРОПАР, оба хора заједно.

1.³

Сви на - ра - шта - ји, при - но - се
пес - - - му Тво - ме по - - - -
гре - бу, Хри - сте мој.

И одмах се певају тропари на глас 5.:

Благословен јеси Господи: и Ангелски собор удивисја:

Затим ЈЕКТЕНИЈА МАЛА, и ВОЗГЛАС:

**Ти во јеси Цар мира, Христе Боже наш, и тебје славу
возсилајем со безначалним твојим Отцем, и с пресвјатим
и благим и животворјашчим твојим Духом, ниње и присно,
и во вјѣки вјѣков.**

САДРЖАЈ:

СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА – СТАТИЈА ПРВА на црквенословенском	9
СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА – СТАТИЈА ДРУГА на црквенословенском	47
СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА – СТАТИЈА ТРЕЋА на црквенословенском	79
СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА – СТАТИЈА ПРВА на српском	101
СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА – СТАТИЈА ДРУГА на српском	141
СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА – СТАТИЈА ТРЕЋА на српском	173

СВЕТА ВЕЛИКА СУБОТА
СТАТИЈЕ

По Стевану Ст. Мокрањцу
у ноте ставио
на црквенословенском и српском језику
Протојереј-ставрофор
Мирко Павловић

Издавач:

ИЗДАВАЧКА ФОНДАЦИЈА
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
АРХИЕПИСКОПИЈЕ БЕОГРАДСКО-КАРЛОВАЧКЕ
Београд, Краља Петра 5
Тел: (011) 30 25 106, 30 25 210
E-mail: izdavackafondacija@spc.rs

Главни и одговорни уредник:

Протојереј-ставрофор проф. др Владимир Вукашиновић

Рецензент:

мр Предраг Ђоковић

Нотиограф и ирриређивач за штампу:

Протођакон Драгиша Ђокић

Коректура:

Зоран Вучић

Корице:

Милорад Видовић

Прелом:

Мирјана Ратковић

Тираж:

1.000 примерака

Штампа:

Штампарија Издавачке фондације СПЦ
Архиепископије београдско-карловачке
Београд, Краља Петра 5

Београд, 2016.

ISMN 979-0-9014175-1-9

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

783.2.089.6
27-535.35.089.6

ПАВЛОВИЋ, Мирко, 1900-1977

Света Велика субота [Штампана музикалија] : статије : по Стевану Ст.
Мокрањцу / у ноте ставио на црквенословенском и српском језику
Протојереј-ставрофор Мирко Павловић. - Београд : Издавачка фондација
Српске православне цркве Архиепископије београдско-карловачке, 2016 (Београд :
Штампарија Издавачке фондације Српске православне Цркве). - 191 стр. : ноте ; 29 cm

Тираж 1.000. - Стр. 5-6: Уводна реч / Предраг Ђоковић. - Слика „Распеће
Господа Исуса Христа”, фреске из манастира Студеница.

ISMN 979-0-9014175-1-9

1. Стојановић Мокрањац, Ставан, 1856-1914 [библиографски претходник]
а) Духовна музика - Црквене песме - Глас - Партитуре б) Статије - Глас - Партитуре

COBISS.SR-ID 222887948